Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Central) (jud. Guțan Vitalieru)
Dosarul nr. 2ri-26/26 (2-21135482-02-2ri-19012026)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

2 aprilie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art.426 CPC RM, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, în baza recursului și a referinței, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților, cererea de recurs depusă de avocatul Buhnaci Tudor în interesele creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 noiembrie 2025, emisă la contestațiile înaintate de către reprezentantul debitorului, Dolghieru Vasile și creditorul Cucu Alexandru, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, în cadrul dosarului de insolvabilitate a debitorului SRL ”Ruchim”

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 13.09.2021, creditorul SRL ”Anser-Construct” în procedura simplificată a falimentului a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Ruchim”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 septembrie 2021, a fost admisă spre examinare cererea introductivă, a fost instituită perioada de

observație și a fost desemnat în calitate de administrator provizoriu Rotaru Valentin.

La 10.10.2021, creditorul Fedoseeva Nina a depus cerere de alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Anser-Construct” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Ruchim”.

La 09.11.2021, creditorul Malcoci Dina a depus cerere de alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Anser-Construct” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Ruchim”. Tot la 09.11.2021, creditorul Trigub Valentina a depus cerere de alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Anser-Construct” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Ruchim”.

La 10.11.2021, creditorul Mileț chi Alexei a depus cerere de alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Anser-Construct” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Ruchim”.

La 10.11.2021 și creditorul Stanciu Ana a depus cerere/referință de alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Anser-Construct” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Ruchim”.

Iar la 11.11.2021 și creditorul SRL ”BGB Prim” a depus cerere de alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Anser-Construct” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Ruchim”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 noiembrie 2021, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Anser-Construct” în procedura simplificată a falimentului și cererile creditorilor Fedoseeva Nina, Malcoci Dina, Trigub Valentina, Mileț chi Alexei, Stanciu Ana și SRL ”BGB Prim” de alăturare la cererea introductivă, s-a constatat insolvabilitatea debitorului şi s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de SRL ”Ruchim”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL ”Ruchim” – Rotaru Valentin, deținătorul autorizației nr. 5 din 14.01.2015. S-a stabilit termenul de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor până la 31.12.2021. Ședința de validare a fost stabilită la data de 10.02.2022.

Prin procesul-verbal al adunării generale a asociaților SRL ”Ruchim” nr. 01 din 18.11.2021, a fost desemnat în calitate de reprezentant al debitorului – Dolghieru Vasile (f.d. 173, vol. II).

La 30.12.2021, creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” a înaintat cerere de admitere a creanței în mărime de *****(f.d. 174-250, vol. III, 1-250, vol. IV, 1-250, vol. V, 1-167, vol. VI).

În tabelul prezentat de administratorul insolvabilității Rotaru Valentin la 12.01.2022, creanța creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” a fost inclusă în tabel și admisă spre validare integral cum a fost solicitat: în mărime de *****la creanțe chirografare de rangul V (f.d. 101-104, vol. VII).

La 07.02.2022, reprezentantul debitorului SRL ”Ruchim”, Dolghieru Vasile a înaintat contestație împotriva admiterii spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” (f.d. 85-87, vol. IX).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 26 decembrie 2022, a fost admisă cererea administratorului autorizat Rotaru Valentin de demisie din funcția de administrator al insolvabilității SRL ”Ruchim” și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL ”Ruchim” – Crețu Ion, deținătorul autorizației nr. 191 din 23.02.2015 (f.d. 54-56, vol. XI).

La 23.04.2024, creditorul Cucu Alexandru a depus, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, contestație împotriva trecerii creanței SRL ”Mezhtrans Moldova” în tabel (f.d. 12-15, vol. XXV).

În motivarea contestației, a invocat că, studiind documentele primare, prezentate la data de 21.04.2024, la solicitarea sa în scris, de către fondatorul şi ex-directorul SRL ”Ruchim”, Vasile Rusu şi analizând împreună cu avocatul său operaţiunile financiare dintre SRL ”Mezhtrans Moldova” şi SRL ”Ruchim” s-a stabilit, că actul de verificare pe care Mocanu Mihail, directorul SRL ”Mezhtrans Moldova” îşi întemeiază pretenţiile faţă de SRL ”Ruchim” şi din care reiese creanţa solicitată de ultimul prin intermediul instanţei de insolvabilitate este fals.

Susține că multiplele documente contabile anexate de către Mocanu Mihail, directorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, sunt falsificate de către Mocanu Mihail cu un singur scop, dobândirea ilicită a sumei de *****de la SRL ”Ruchim” prin escrocherie, falsificare de documente şi falsificarea probelor în procesul civil de judecată.

Consideră că din documentele examinate a constat că SRL ”Ruchim” nu are nici o datorie faţă de SRL ”Mezhtrans Moldova”, ba din contra, are o creanţă de 13 301 076,25 lei şi administratorul insolvabilităţii Valentin Rotaru a comis o eroare esenţială, când a admis creanţa înaintată spre validare de SRL ”Mezhtrans Moldova” în tabelul definitiv, fără ca să examineze activitatea debitorului SRL ”Ruchim” şi documentele primare contabile asupra căruia sa iniţiat procedura de insolvabilitate în raport cu situaţia de fapt.

Astfel cererea de validare a creanţei depusă de SRL ”Mezhtrans Moldova” drept nefondată şi lipsită de temei legal, urmând a fi respinsă ca atare, din considerentele de fapt şi de drept ce urmează. Or, creanţa creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” faţă de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim” în mărimea de *****nu este certă, nu este lichidă şi nu este exigibilă, este bazată pe documente false.

Creanţa creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în mărime de *****este bazată pe un act de verificare, care se dovedeşte a fi intenţionat falsificat, după care se mai pezintă şi un raport de expertiza extrajudiciara nr. 901-905 din 17.07.2023,

efectuat de către Centrul National de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavriluţă, care este absolut eronat.

Falsificarea actului de verificare prezentat de SRL ”Mezhtrans Moldova” pentru susţinerea ”creanţei” s-a efectuat de către directorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, Mocanu Mihail şi contabila Rusescu Zinaida prin atragerea temporară, în circuit, a mijloacelor băneşti, sub formă de împrumuturi de la persoane fizice, fondator, de la bancă sub formă de credite, de la firme cum ar fi: ”Acit-Trans” SRL, ”Speranţa-PF-Com” SRL, ”Razvan” SRL, ”Haruz Grup” SRL, filiala din RM a firmei din Turkmenistan ”1.1. BAYLYGURLUSYK”, ”MYLITA” şi ”Beton-Industrie” SRL pentru majorarea masei debitoriale în raport cu SRL ”Ruchim”.

Algoritmul mecanismului de falsificare a actului de verificare constă în efectuare unor operaţiuni pentru SRL ”Ruchim” şi reflectarea lor în pretinsul act în masa debitorială a SRL ”Mezhtrans Moldova” şi respectiv în masa creditorială a SRL ”Ruchim”, folosind banii atraşi ca împrumuturi, iar când aceste împrumuturi erau rambursate, necătând la faptul că aceste rambursări se efectuau efectiv din banii care aparţineau SRL ”Ruchim”, aceste operaţiuni nu se reflectau corespunzător în actul de verificare şi anume în masa debitorială a SRL ”Ruchim” şi respectiv în masa creditorială a SRL ”Mezhtrans Moldova”.

În aşa fel, Mocanu Mihail şi contabila Rusescu Zinaida au majorat fraudulos masa debitorială a SRL ”Mezhtrans Moldova” faţă de SRL ”Ruchim”, sau, mai bine zis, au micşorat intenţionat masa debitorială a SRL ”Ruchim” prin ne reflectarea operaţiunilor de rambursare a împrumuturilor, inventând astfel un act de verificare fals în care SRL ”Ruchim” ”chipurile” este datoare lui SRL ”Mezhtrans Moldova” cu*****.

Indică că dacă introduce în actul de verificare prezentat de SRL ”Mezhtrans Moldova”, sumele legate de rambursările mijloacelor băneşti împrumutate şi antrenate la operaţiunile legate cu SRL ”Ruchim” şi omise intenţionat de către SRL ”Mezhtrans Moldova”, se obţine un sold de ***** lei în folosul SRL ”Ruchim”.

Adăugând la acest sold sumele de***** 248 400,00 lei şi 150 000,00 lei (sume fictiv introduse în act la 01.04.14 ”operaţiunea nr. 48” (contract cesiune creanţe)) obţine soldul final cu o creanţă a SRL ”Ruchim” faţă de SRL ”Mezhtrans Moldova” de 13 301 076,25 lei menţionată anterior.

Totodată, ”creanţa” creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în mărime de *****nu se întemeiază nici în baza raportului de expertiza extrajudiciara nr. 901-905 din 17.07.2023, efectuat de către Centrul National de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavriluţă, care nu a constatat cu certitudine şi incontestabilitate creanţa creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în mărimea de *****faţă de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim” (în proces de insolvabilitate).

În speţă, învederează ca raportul de expertiza extrajudiciara nr. 901-905 din 17.07.2023, efectuat de către Centrul National de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavriluţă, nu corespunde şi nu întruneşte toate cerinţele şi exigenţele legale ale unui raport de expertiza judiciara, prevăzute de Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciara şi statutul expertului judiciar, stabilite la art. 36-37 din legea menţionata şi anume:

Raportul de expertiza extrajudiciara nr. 901-905 din 17.07.2023 nu este un raport de expertiză complex, care nu a efectuat analiza tuturor raporturilor economico-juridice ce au existat între SRL ”Mezhtrans Moldova” şi SRL ”Ruchim”, potrivit căruia la situaţia de 01.01.2019 soldul datoriei SRL ”Ruchim” fata de SRL ”Mezhtrans Moldova” nici de cum nu putea să constituie suma de*****, iar la situaţia de 01.06.2023, datoria SRL ”Ruchim” fată de SRL ”Mezhtrans Moldova” din nou nici de cum nu putea fi la suma de 9 355 102,80 lei.

Expertul a emis o concluzie falsă şi a înserat-o în Raportul de expertiza extrajudiciara nr. 901-905 din 17.07.2023

Conform art. 19 alin. (5) din Legea nr. 68 din 14-04-2016 cu privire la expertiza judiciară şi statutul expertului judiciar: Expertiza extrajudiciară se efectuează în temeiul unei cereri scrise a persoanei fizice sau juridice privind efectuarea expertizei. Cererea trebuie să conţină informaţiile şi anexele necesare şi suficiente care să permită efectuarea completă a cercetării potrivit actului de dispunere a expertizei judiciare.

Reieşind din noma citată, conchide că Raportul de expertiză extrajudiciară nr.901- 905 din 17.07.2023 nu poate fi pus la baza unui proces judiciar, fie el de natură civilă sau penală, respectiv el nu are forţa probatorie şi el nu poate fi admis ca probă.

Mai mult ca atât, acest raport de expertiză este unilateral şi se bazează pe presupunerile şi explicaţiile mincinoase ale directorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, Mocanu Mihail. În acest raport sunt reflectate eronat relaţiile economice dintre SRL ”Mezhtrans Moldova” şi SRL ”Ruchim”.

Directorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, Mocanu Mihail nu a pus la dispoziţia expertului documente incontestabile prin care se demonstrează datoria SRL ”Ruchim”. Prin aceste acţiuni directorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, Mocanu Mihail a ascuns realitatea.

Reeşind din conţinutul raportului în cauză este clar că expertul judiciar a examinat preponderent, selectiv şi în interesul SRL ”Mezhtrans Moldova”, activitatea economică a SRL ”Ruchim” pe perioada 2011-2021, acţionând astfel tendenţios şi neprofesionist, iar ca rezultat a prezentat nişte concluzii eronate şi neobiective, pe care reprezentanţii SRL ”Mezhtrans Moldova” le prezintă ca pe nişte adevăruri.

Prin acţiunile sale, directe şi indirecte, directorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, Mocanu Mihail încearcă să schimbe natura raporturilor juridice dintre aceste două entităţi, întocmind şi prezentând nişte probe mincinoase şi nefondate, prin ce discreditează imaginea SRL ”Ruchim”. Mai mult, aşa numitul creditor SRL ”Mezhtrans Moldova” nu a prezentat acte de verificare a decontărilor reciproce veridice, ceea ce nu conferă creanţei o certitudine definitiva, iar în lipsa unui probatoriu care sa răstoarne actele confirmative în sensul art. 118 al Codului de procedura civila, alegaţiile reprezentantului aşa numitului creditor SRL ”Mezhtrans Moldova” sunt vădit nefondate şi neîntemeiate, având doar un caracter formal, ce încearcă de a duce în eroare instanţa de insolvabilitate.

Totodată, creanţa menţionata nu este lichida, ne având un cuantum precis, ci unul fals.

Potrivit tabelului definitiv al creanţelor creditorilor SRL ”Ruchim”, creanţa înaintată de creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” a fost admisă ilegal integral spre validare de către administratorul insolvabilităţii.

Conform art. 66 alin. (1) lit. c) al Legii insolvabilităţii, verificarea creanţelor şi a contestaţiilor este atribuţia nemijlocita a administratorului insolvabilităţii. Prin urmare, administratorul insolvabilităţii în deplinătatea competentei atribuite de legiuitor a constatat ilegal ne îndeplinindu-şi atribuţiile prevăzute de lege şi a validat o creanţă ne existentă, falsă, comiţând o eroare esenţială.

În final, concluzionează ca creanţa aşa numitului creditor SRL ”Mezhtrans Moldova” față de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim” (în proces de insolvabilitatea) în mărime de *****MDL nu este certă, nu este lichidă şi nu este exigibilă, fiind întemeiată pe nişte înscrisuri false.

Termenul de 15 zile de depunere a contestaţiei de la data de 21.04.2024 când a descoperit falsul efectuat de către directorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, Mocanu Mihail şi eroarea esenţială a administratorului insolvabilităţii Rotaru Valentin care a introdus creanţa falsă ne existentă în tabelul definitiv al creanţelor şi prezentat instanţei de insolvabilitate, a fost respectat.

Solicită Cucu Alexandru admiterea prezentei contestaţii; suspendarea dreptului de vot al creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” până la soluţionarea contestaţiei; radierea creanţei creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” din Tabelul definitiv, în mărime de 4 738 711,67 lei, ca creanţă de rangul V; obligarea administratorului insolvabilităţii Creţu Ion să rectifice tabelul definitiv al creanţelor faţă de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 mai 2024, s-a declarat tardivă și s-a restituit fără a fi examinată contestația depusă de reprezentantul debitorului SRL ”Ruchim”, Dolghieru Vasile împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” admisă spre validare în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor SRL ”Ruchim” (f.d. 176-182, vol. XXV).

La 03.06.2024, reprezentantul debitorului SRL ”Ruchim”, Dolghieru Vasile a înaintat, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, contestație împotriva admiterii spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” (f.d. 228-232, vol. XXV).

În motivarea contestației, a invocat argumente similare contestației lui Cucu Alexandru.

La 15.07.2024, reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor a depus cerere privind soluționarea excepției de tardivitate în temeiul art. 1861 CPC, în privința contestației înaintată de Cucu Alexandru împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” de rangul V în tabelul definitiv, în ordinea art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității.

În motivarea cererii, avocatul a invocat că consideră că contestația împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” de rangul V în tabelul definitiv depusă de către contestatarul – creditor Cucu Alexandru, în temeiul art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, este depusă tardiv, peste termenul imperativ de 15 zile stabilit la art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, motiv din care creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” înaintează prezenta cerere privind soluționarea excepției de tardivitate și consideră că aceasta urmează a fi admisă de către instanța de insolvabilitate, cu emiterea unei încheieri, prin care să fie respinsă contestația împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” de rangul V în tabelul definitiv depusă de către contestatarul – creditor Cucu Alexandru, în temeiul art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, ca fiind depusă tardiv, peste termenul imperativ de 15 zile stabilit la art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, din considerentele de fapt și de drept ce urmează.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-503/21 din 16.11.2021, sa intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Ruchim”, în calitate de administrator al insolvabilității fiind desemnat dl. Rotaru Valentin.

La data de 30.12.2021, creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” a depus în instanța de insolvabilitate, cerere de validare a creanței, prin care a solicitat validarea creanțelor chirografare de rangul V în sumă de *****față de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim”.

La data de 12.01.2022, administratorul insolvabilității Rotaru Valentin a depus în instanța de insolvabilitate tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Ruchim”, potrivit căruia creanțele creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în sumă de *****față de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim”, au fost admise integral spre validare de către administratorul insolvabilității la rangul creanțelor chirografare V.

Totodată, conform tabelului definitiv al creanțelor SRL ”Ruchim” din 12.01.2022, în tabelul definitiv al creanțelor a fost incluse și admise spre validare creanțele creditorului – contestatar Cucu Alexandru.

La data de 27.10.2023, reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor a depus referință la contestația reprezentantului debitorului SRL ”Ruchim”, la care a anexat raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavrilița, care a constatat certitudinea și incontestabilitatea creanțelor creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în mărime de *****față de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim” (în proces de insolvabilitate).

Astfel, începând cu data de 30.12.2021, 12.01.2022 și 27.10.2023, creditorul – contestatar Cucu Alexandru a avut posibilitatea, dreptul cât și obligația de a face cunoștință cu cererea de validare a creanțelor, depusă de către creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, cu anexele la cererea de validare a creanțelor cât și cu tabelul definitiv a creanțelor SRL ”Ruchim” și respectiv în termen de 15 zile să depună contestație împotriva creanțelor creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, în ordinea articolului 144 alin. (8) a Legii insolvabilității.

În pofida faptului, creditorul – contestatar Cucu Alexandru, peste aproximativ 2 ani de zile, depune tardiv, la data de 23.04.2024, contestația împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” de rangul V în tabelul definitiv în ordinea articolului 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, cu depășirea considerabilă a termenului de 15 zile, care a început să curgă încă în luna ianuarie 2022 și la data de 27.10.2023, *dată de la care contestatarul Cucu Alexandru ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.*

Atrage atenția instanței de insolvabilitate asupra faptului că, chiar dacă legea prevede că contestația în baza art. 144 alin. (8) poate fi introdusă în instanță pe tot parcursul procesului de insolvabilitate, până la încetarea procesului, legiuitorul a stabilit un termen de 15 zile de la data la care partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.

Cu referire la data la care partea contestatară la caz a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației, învederează că în speță nu urmează a fi luate în considerație alegațiile invocate de către creditorul – contestatar Cucu Alexandru, precum că acesta a cunoscut despre situația respectivă la data de 21.04.2024, când la solicitarea în scris a acestuia, de către fondatorul și ex. directorul SRL ”Ruchim”, Vasile Rusu i-au fost prezentate documentele primare cu privire la creanța înaintată de către creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, deoarece contestatarul Cucu Alexandru deține de la începutul procesului de insolvabilitate, intentat față de debitorul SRL ”Ruchim”, statutul de creditor, fiind validat în calitate de creditor garantat, conform tabelului definitiv al creanțelor SRL ”Ruchim”, prezentat instanței de insolvabilitate de către administratorul insolvabilității Rotaru Valentin la data de 12.01.2022, având astfel acces începând cu luna ianuarie 2022, la toate materialele dosarului de insolvabilitate și inclusiv la cererea de validare a creanțelor și la documentele

primare și toate actele anexate la cererea de validare a creanțelor, depusă de către creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, precum și la raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavrilița, depus în instanța de insolvabilitate la data de 27.10.2023.

În astfel de circumstanțe, în susținerea excepției de tardivitate, avocatul conchide că contestația împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” de rangul V în tabelul definitiv depusă de către contestatarul – creditor Cucu Alexandru, în temeiul art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, este depusă tardiv, peste termenul imperativ de 15 zile stabilit la art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, iar alegațiile invocate de către creditorul – contestatar Cucu Alexandru, precum că termenul de procedură de 15 zile pentru introducerea contestației ar începe să curgă din data când la solicitarea în scris a creditorului – contestatar Cucu Alexandru, de către fondatorul și ex. directorul SRL ”Ruchim”, Vasile Rusu i-au fost prezentate documentele primare cu privire la creanța înaintată de către creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova”, nu pot servi temei de a invoca data respectivă ca fiind începînd cu 21.04.2024, ca dată de când partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.

Tot la 15.07.2024, reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor a depus cerere privind soluționarea excepției de tardivitate în temeiul art. 186[1] CPC, în privința contestației înaintată de SRL ”Ruchim” împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” de rangul V în tabelul definitiv, în ordinea art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, în care a invocat argumente similare cererii în privința contestației lui Cucu Alexandru.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 26 noiembrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor în cadrul examinării contestațiilor înaintate de creditorul Cucu Alexandru și debitorul SRL ”Ruchim”, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”.

La 06.02.2025, reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor a depus referință la contestațiile înaintate de creditorul Cucu Alexandru și debitorul SRL ”Ruchim”, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”.

În motivarea referinței, avocatul a invocat repetat argumentele privind tardivitatea contestațiilor creditorului Cucu Alexandru și debitorului SRL ”Ruchim”.

Referitor la respingerea contestațiilor înaintate de debitorul SRL ”Ruchim” și creditorul Cucu Alexandru ca nefondate, lipsite de temei legal și suport probatoriu, a menționat următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Creanța creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în mărime de *****este una certă, fiind întemeiată pe acte confirmative incontestabile și anume pe contracte, facturi fiscale, ordine de plată, acte de verificare a decontărilor reciproce și pe raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavrilița.

Potrivit art. 19 alin. (1) și (2) din Legea contabilității, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil - nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului.

Prin urmare, creditorul a prezentat atât documente primare (contracte, facturi fiscale, ordine de plată) ce confirmă certitudinea creanței sale, fapt care sine qua non este suficient în vederea validării creanței.

Totodată, creanțele creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în mărime de 4 738 711,67 lei, se întemeiază și în baza raportului de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavrilița (raportul a fost anexat la materialele dosarului de insolvabilitate din instanță), care a constatat certitudinea și incontestabilitatea creanțelor creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în mărime de *****față de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim”.

Conform art. 19 alin. (4) a Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, după efectuarea expertizei extrajudiciare, cercetările şi concluziile se expun într-un raport de expertiză extrajudiciară, căruia i se aplică prevederile stabilite de prezenta lege pentru raportul de expertiză judiciară şi care se prezintă persoanei care a solicitat efectuarea expertizei extrajudiciare.

Potrivit art. 36 alin. (1) al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, după efectuarea cercetărilor, expertul judiciar își expune rezultatele examinărilor şi concluziile într-un raport de expertiză judiciară (în continuare raport de expertiză).

(2) Raportul de expertiză este valabil dacă sunt respectate cumulativ următoarele condiţii: a) instituţia publică de expertiză judiciară şi birourile de expertiză judiciară au implementat sistemul de management al calităţii conform standardelor aplicabile; b) cercetările au fost efectuate în specialitatea de expertiză judiciară în care expertul judiciar este calificat; c) expertiza a fost efectuată prin metode şi proceduri aprobate; d) expertiza a fost efectuată cu aparataj standardizat,

în cazul expertizelor judiciare efectuate cu utilizarea aparatajului, mijloacelor tehnice sau a altui utilaj; e) expertiza a fost efectuată de un expert judiciar inclus în Registrul de stat al experţilor judiciari sau de către o persoană recunoscută în calitate de expert judiciar în procesul respectiv de către ordonatorul expertizei.

(3) La efectuarea oricărei expertize judiciare se întocmeşte un singur raport de expertiză.

(4) Raportul de expertiză se întocmeşte în cel puţin 2 exemplare, dintre care unul se transmite ordonatorului expertizei judiciare. Celelalte exemplare se transmit instituţiilor publice de expertiză judiciară sau biroului de expertiză judiciară în care activează expertul/experţii care au fost implicaţi în efectuarea expertizei judiciare.

(5) La raportul de expertiză se anexează, după caz, materialele pe care se întemeiază concluziile expertului (planşe fotografice, scheme, schiţe şi grafice etc.).

Conform art. 37 alin. (1) a Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, raportul de expertiză se întocmeşte în formă scrisă, pe suport de hârtie sau în format electronic, în limba română şi este structurat în trei părţi: partea introductivă, partea descriptivă şi concluziile.

(2) În partea introductivă a raportului de expertiză se indică:

a) denumirea şi adresa juridică a instituţiei publice de expertiză judiciară sau a biroului de expertiză judiciară;

b) datele privind actul de dispunere a expertizei judiciare;

c) datele ordonatorului expertizei judiciare;

d) denumirea şi adresa juridică a laboratorului în care a fost efectuată expertiza judiciară;

e) menţiunea despre informarea privind drepturile şi obligaţiile prevăzute de Codul de procedură penală, Codul de procedură civilă sau, după caz, Codul contravenţional şi privind răspunderea pentru încălcarea prevederilor art.312 şi 315 din Codul penal;

f) data întocmirii raportului de expertiză, numărul şi specialitatea de expertiză;

g) datele expertului sau ale experţilor participanţi la efectuarea expertizei (numele, prenumele, numărul licenţei, specialitatea în care este calificat, gradul de calificare, precum şi, dacă este cazul, gradul ştiinţific şi vechimea în muncă în calitate de expert judiciar în specialitatea respectivă);

h) datele persoanelor care au participat, precum şi ale celor care au asistat la efectuarea expertizei;

i) expunerea succintă a circumstanţelor cazului pentru soluţionarea căruia se solicită efectuarea expertizei;

j) lista materialelor şi a obiectelor prezentate pentru expertiză;

k) întrebările înaintate spre soluţionare;

l) în cazul expertizei suplimentare sau al celei repetate, datele expertizei primare (numărul, data întocmirii raportului de expertiză, numele şi prenumele experţilor participanţi la efectuarea expertizei, concluziile acestora), precum şi motivele dispunerii acesteia.

(3) În partea descriptivă a raportului de expertiză, în funcţie de specialitatea expertizei efectuate, se regăsesc următoarele informaţii:

a) date despre starea obiectelor supuse examinării (prezenţa şi starea ambalajului) sau date despre persoanele examinate, modalităţile de transportare şi de ambalare a materialelor şi obiectelor prezentate pentru expertiză;

b) conţinutul etapelor de examinare, cu indicarea metodelor de cercetare şi a metodicilor aplicate, a mijloacelor tehnice şi a materialelor de consum folosite, condiţiilor de utilizare şi a rezultatelor obţinute;

c) scopurile, condiţiile şi rezultatele experimentelor (dacă acestea au fost efectuate) şi obţinerii unor modele de comparaţie;

d) date privind deteriorarea sau consumul obiectelor supuse examinării;

e) evaluare pe etape a cercetărilor, analiza rezultatelor obţinute, motivarea şi formularea concluziilor;

f) referiri la ilustraţii, anexe şi explicaţiile necesare pentru acestea;

g) circumstanţele relevante identificate de expert şi în privinţa cărora nu au fost adresate întrebări;

h) sinteza rezultatelor examinărilor şi argumentarea concluziilor;

i) argumentarea imposibilităţii sau a refuzului de a răspunde la toate sau la unele întrebări ce au fost formulate, dacă materialele prezentate nu au fost suficiente sau întrebările formulate nu ţin de competenţa expertului, sau nivelul ştiinţei şi practica expertizelor nu permit găsirea răspunsurilor la aceste întrebări;

j) caracteristica succintă a dispozitivelor şi materialelor utilizate, regimul procesului de fixare şi imprimare. Pentru mijloacele tehnice şi programele soft, se indică tipul, modelul, producătorul, denumirea şi versiunea programului soft utilizat, programul de obţinere şi imprimare a imaginilor.

(4) În partea finală a raportului de expertiză sînt expuse concluziile expertului, care cuprind răspunsurile la întrebările formulate de către ordonatorul expertizei. Răspunsurile la întrebări se formulează exact, fără a permite interpretări echivoce.

(5) Raportul de expertiză este semnat de expertul/experţii care l-au întocmit corespunzător specialităţii, aplicându-se ştampila acestuia/acestora sau semnătura electronică pe fiecare pagină şi pe toate anexele. În speță, învederează că raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavrilița, corespunde și întrunește toate cerințele și exigențele legale ale unui raport de expertiză judiciară, prevăzute de Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la

expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, stabilite la art. 36-37 din legea menționată și anume:

- Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023 a fost efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, în persoana expertului judiciar Iurie Gavrilița, deținătorul licenței EJ 068052, nr. 36 din 09.10.2017, specializat în expertiza contabilă (13.01), Expertiza economică (13.02) și Expertiza economico-inginerească (13.03) cu gradul de calificare a expertului judiciar de categoria superioară, care face parte și activează în cadrul instituției publice de expertiză judiciară - Centrul Național de Expertize Judiciare a Republicii Moldova;

- Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023 a fost efectuat în laboratorul de expertiză economică judiciară autorizat din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare a Republicii Moldova;

- În partea introductivă al raportului de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023 este indicată mențiunea despre informarea privind drepturile și obligațiile prevăzute de Codul de procedură penală, Codul de procedură civilă sau, după caz, Codul contravențional și privind răspunderea pentru încălcarea prevederilor art. 312 și 315 din Codul penal, obligații asumate de către expertul judiciar Iurie Gavrilița;

- Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023 este un raport de expertiză complex, care a efectuat analiza tuturor raporturilor economico-juridice ce au existat între creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” și debitorul SRL ”Ruchim”, potrivit căruia la situația de 01.01.2019 soldul datoriei SRL ”Ruchim” față de SRL ”Mezhtrans Moldova” constituia suma de*****, iar la situația de 01.06.2023, datoria SRL ”Ruchim” față de SRL ”Mezhtrans Moldova” este în sumă de 9 355 102,80 lei.

Mai mult, creditorul a prezentat și acte de verificare a decontărilor reciproce, ceea ce îi conferă creanței o certitudine definitivă, iar în lipsa unui probatoriu care să răstoarne actele confirmative în sensul art. 118 al Codului de procedură civilă, alegațiile reprezentantului debitorului SRL ”Ruchim” (în proces de insolvabilitate) și ale creditorului Cucu Alexandru sunt vădit nefondate și neîntemeiate, având doar un caracter formal.

Totodată, creanța menționată este lichidă, având un cuantum precis determinat în sumă de *****și scadentă, conform actelor anexate la cererea de validare a creanței, precum și în temeiul prevederilor art. 45 alin. (1) a Legii insolvabilității, potrivit cărora ”Creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolvabilitate.”

Mai mult ca atât, în corespundere cu art. 142 alin. (4) a Legii insolvabilității ”Administratorul insolvabilității/lichidatorul procedează de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și efectuează o cercetare amănunțită pentru a stabili dacă

creanța nu este contestată sau în litigiu, care este valoarea exactă conform actelor din care rezultă creanța și prioritatea fiecărei creanțe.”

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor SRL ”Ruchim”, creanțele înaintate de creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” au fost admise integral spre validare de către administratorul insolvabilității.

Conform art. 66 alin. (1) lit. c) al Legii insolvabilității, verificarea creanțelor și a contestațiilor este atribuția nemijlocită a administratorului insolvabilității. Prin urmare, administratorul insolvabilității în deplinătatea competenței atribuite de legiuitor a constatat temeinicia creanței contestate.

Cu privire la afirmațiile reprezentantului debitorului SRL ”Ruchim” și al creditorului Cucu Alexandru referitor la faptul că multiplele documente contabile anexate de către Mocanu Mihail, directorul SRL ”Mezhtrans Moldova” sunt falsificate de către Mocanu Mihail cu un singur scop, dobândirea ilicită a sumei de *****de la SRL ”Ruchim”, prin escrocherie, falsificare de documente și falsificarea probelor în procesul civile de judecată, aduce la cunoștința instanței de insolvabilitate că aceste afirmații sunt nefondate, lipsite de temei legal, având un caracter pur declarativ, din considerentele ce urmează.

La data de 01.10.2021 în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni nr. 1, al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, a fost înregistrat procesul penal nr. 384, în baza denunțului administrației SRL ”Ruchim” privind presupusele acțiuni ilegale ale factorilor de decizie a SRL ”Mezhtrans Moldova” și anume ale administratorului acestuia Mocanu Mihail și al contabilului Rusescu Zinaida, care în perioada anilor 2011- 2017, ar fi afectat activitatea economică a companiei SRL ”Ruchim”, cauzându-i daune materiale.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principat, Dumitru Barbaroș din 26.11.2021, s-a refuzat în începerea urmăririi penale în privința factorilor de decizie din cadrul SRL ”Mezhtrans Moldova”, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor prevăzute de art. 190 și art. 196 CP al RM și clasarea procesului penal nr. 384 din 01.10.2021. Nefiind de acord cu ordonanța vizată, reprezentantul companiei SRL ”Ruchim” în proces de insolvabilitate - Dolghieru Vasile, a depus o plângere în conformitate cu prevederile art. 2991 CPP al RM, procurorului ierarhic superior.

Prin ordonanța procurorului adjunct interimar al procurorului șef al Procuraturii mun. Chișinău, Aurel Burlacu din 29.11.2021, a fost respinsă plângerea reprezentantului companiei SRL ”Ruchim” în proces de insolvabilitate - Dolghieru Vasile, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Dumitru Barbaroș din 26.11.2021.

Ulterior, la data de 14.02.2022, în contextul rigorilor art. 313 CPP al RM, reprezentantul companiei SRL ”Ruchim” în proces de insolvabilitate, Dolghieru Vasile, a depus plângerea în instanța de judecată, atât împotriva ordonanței de

refuz în pornirea urmăririi penale, cât și împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior.

Prin încheierea din 17.05.2022 instanța de fond a admis plângerea reprezentantului companiei SRL ”Ruchim” în proces de insolvabilitate - Dolghieru Vasile, înaintată în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, s-a declarat nulitatea ordonanței procurorului adjunct interimar al procurorului șef al Procuraturii mun. Chișinău, Aurel Burlacu din 29.11.2021 și a ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Dumitru Barbaroș din 26.11.2021, privind refuzul în începerea urmăririi penale în privința factorilor de decizie din cadrul companiei SRL ”Mezhtrans Moldova”, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor prevăzute de art. 190 și art. 196 CP al RM și clasarea procesului penal nr. 384 din 01.10.2021, cu remiterea materialelor procesului penal nr. 384 din 01.10.2021, Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Principal, pentru examinarea corectă, legală, multiaspectuală și obiectivă a cauzei, cu obligarea procurorului să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților fundamentale ale companiei SRL ”Ruchim” în proces de insolvabilitate.

Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 17.05.2022, prin care a fost admisă plângerea reprezentantului companiei SRL ”Ruchim”, Dulghieru Vasile, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, a fost contestată cu recurs de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiului Principal, Bunica Ion și de către partea interesată administratorul SRL ”Mezhtrans Moldova” - dl. Mocanu Mihail.

Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16.11.2022 (anexată la materialele dosarului de insolvabilitate din instanță), s-a admis recursul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiului Principal, Bunica Ion și recursul părții interesate administratorului SRL ”Mezhtrans Moldova” - dlui Mocanu Mihail, s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 17.05.2022, s-a rejudecat cauza și s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca neîntemeiată plângerea petiționarului Vasile Dulghieru, reprezentant al SRL ”Ruchim”, depusă în baza ari. 313 Cod de Procedură penală.

Potrivit pct. 24 și 25 din Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16.11.2022, instanța de recurs a constatat definitiv și irevocabil următoarele circumstanțe: ”*24. Reiterăm, că investigațiile efectuate la caz, poartă un caracter obiectiv și complet, iar probatoriu administrat, confirmă în deplină măsură existența acelor contracte încheiate între factorii de decizie SRL ”Mezhtrans Moldova” și SRL ”Ruchim”, veridicitatea cărora nu au fost puse la îndoială sau contestate de careva părți și în temeiul cărora de altfel au și fost livrate produsele indicate în facturi, conturează existența acelor raporturi juridice civile. 25. Mai mult ca atât, urmare a acțiunilor de urmărire penală efectuate, nu a fost confirmat,*

că factorii de decizie SRL ”Mezhtrans Moldova” au acţionat în careva mod la încheierea respectivelor contracte prin prezentarea de careva date frauduloase sau neveridice, precum şi la executarea acestora, nu este clar din ce rezultă acele pretenţii ale petiţionarului SRL ”Ruchim”, Dolghieru Vasile, fată de SRL ”Mezhtrans Moldova”. Or, în cadrul investigațiilor suplimentare efectuate la caz s-a stabilit că facturile fiscale, invocate în actul de sesizare, potrivit datelor extrase de către Serviciul Analiza Informațiilor a DP mun. Chișinău din sistema DTEST&PROCF, precum și informația parvenită de la Serviciul Fiscal de Stat (scrisoarea nr. 26-15/1-09/123533 din 11.11.2021) ce conține date din Sistemul Informațional al Serviciului Fiscal de Stat referitor la formularele tipizate de documente primare cu regim special, au fost eliberate către SRL ”Mezhtrans Moldova”, IDNO: ***** și ulterior reflectate în dările de seamă către organul fiscal de către ambele întreprinderi, anume SRL ”Mezhtrans Moldova”, IDNO: ***** și SRL ”Ruchim”, IDNO; *****” Conform art. 123 alin. (3) al Codului de procedură civilă, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.

Ținând cont de prevederile art. 123 alin. (3) al Codului de procedură civilă și reieșind din faptul că prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16.11.2022, s-a constatat definitiv și irevocabil legalitatea, existența și temeinicia facturilor fiscale, prin care creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” a livrat produsele indicate în facturi către debitorul SRL ”Ruchim”, precum și a actelor anexate de către creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” la cererea de validare a creanțelor față de patrimoniul debitorului SRL ”Ruchim”, precum și s-a constatat că factorii de decizie SRL ”Mezhtrans Moldova” au acționat legal și întemeiat la încheierea contractelor, inclusiv cu debitorul SRL ”Ruchim”, învederează că odată ce faptele respective au fost constatate de către instanța de judecată în mod irevocabil, acestea sunt obligatorii la examinarea contestațiilor reprezentantului debitorului SRL ”Ruchim” și creditorului Cucu Alexandru împotriva creanțelor creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” în instanța de insolvabilitate, iar toate alegațiile contestatarului privind falsificarea probelor sunt nefondate și lipsite de temei legal, urmând a fi respinse ca atare de către instanța de insolvabilitate.

Referitor la alegațiile contestatarilor precum că creanța creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” nu este certă, lichidă și exigibilă, fiind bazată pe documente false și că administratorul insolvabilității Rotaru Valentin ar fi comis o eroare esențială la introducerea creanței creditorului contestat în tabelul definitiv al creanțelor, concluzionează că aceste alegații au un caracter pur declarativ, nefiind probate corespunzător și neîntemeiate legal, din considerentul că contestatarii nu

au probat circumstanțele invocate în contestații prin probe pertinente, concludente și utile în condițiile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să probeze circumstanțele pe care le invocată drept temei al pretențiilor sau obiecțiilor sale.

În lumina celor expuse mai sus, concluzionează că contestațiile înaintate de debitorul SRL ”Ruchim” și Cucu Alexandru împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, în ordinea art. 144 alin. (8) al Legii insolvabilității, urmează a fi respinse de către instanța de insolvabilitate , ca fiind depuse tardiv sau ca nemotivate și neîntemeiate legal, fără suport probatoriu.

La 18.02.2025, reprezentantul debitorului SRL ”Ruchim”, Dolghieru Vasile a depus explicații suplimentare la contestație.

În susținerea acestora, a invoca că la ședința din 06.02.2025, a încercat de a concretiza veridicitatea sumei, la care pretinde SRL ”Mezhtrans Moldova”, prin obținerea unor explicații de la reprezentantul acesteia.

Însă, a constatat că Dumnealui nu cunoaște situația și se bazează pe datele din Actul de verificare anexat la cererea SRL ”Mezhtrans Moldova” și ale Raportului de expertiză extrajudiciară din 17.07.2023. Ca rezultat, a examinat suplimentar aceste două documente și a constatat următoarele: SRL ”Mezhtrans Moldova” a prezentat un Act de verificare, dintre două entități, și încearcă să-i atribuie o forță probantă indiscutabilă, considerând suficient de a prezenta numai o parte din documentele primare menționate în el, și acelea fără elementele obligatorii solicitate de legislație.

Însă, acest Act se numește ”de verificare” (nu de confirmare), deoarece are menirea de a generaliza faptele economice expuse în el, pentru a fi verificate de a doua entitate, care poate aproba sau respinge conținutul Actului.

A doua entitate indicată în Actul prezentat, SRL ”Ruchim”, deja pe parcursul a șapte ani de zile respinge datele indicate în Act, ca neveridice și ilegale, iar SRL ”Mezhtrans Moldova”, în mod obraznic, și chiar infracțional, ”flutură” cu acest Act de verificare, inclusiv și în fața instanței de judecată, cu intonație de prezentare a celei mai veridice și concludente probe.

În același timp, ei refuză de a verifica suplimentar și a proba conținutul Actului cu documente primare.

Situația este asemănătoare cauzei dintre SRL ”Anser Construct” și SRL ”Ruchim”, în procesul examinării căreia, o instanță de judecată a adoptat o hotărâre ilegală numai în baza unui Act de verificare, prezentat de administratorul Puiu Albert.

În prezentul proces de insolvabilitate, s-a demonstrat lipsa la SRL ”Anser Construct” a documentelor primare, de confirmare a inscripțiilor din Actul de verificare, însă, la moment, prezența unei hotărâri de judecată ilegale, ”încurcă la

înfăptuirea justiției”. Este absolut inadmisibil repetarea acelei greșeli a instanței de judecată în prezentul proces de judecată.

Actul de verificare prezentat de SRL ”Mezhtrans Moldova” nu este document primar și nu poate servi ca probă, dacă lipsește acordul și semnătura ambelor entități, indicate în el. Actul de verificare, în genere, nu face parte din documentele care îndeplinesc criteriile de recunoaștere stabilite în standardele de contabilitate la înregistrările contabile, conform Legii contabilităţii și raportării financiare.

SRL ”Mezhtrans Moldova” încearcă să ignore constatările din Raportul de expertiză extrajudiciară din 30.06.2021, fără a aduce probe de combatere a abuzurilor și faptelor infracționale, expuse în Raport.

Totuși, ei admit că nu au probe suficiente pentru demonstrarea veridicității sumelor solicitate de a fi încasate de la debitorul SRL ”Ruchim” și au solicitat termen pentru efectuarea unei alte expertize extrajudiciare, cu toate că, era posibil de efectuat expertiza în cadrul prezentului proces judiciar de insolvabilitate. Rezultatul expertizei solicitate de SRL ”Mezhtrans Moldova” este expus în Raportul de expertiză extrajudiciară din 17.07.2023.

Susține că examinând acest Raport, constată că el a fost făcut practic în baza aceluiași Act de verificare, prezentat de SRL ”Mezhtrans Moldova” fără examinarea documentelor primare. În anexe sunt o sumedenie de acte de verificare, cu alte entități, dar nici un document primar. Asemenea expertize se fac în cazul în care este necesitatea de a ascunde unele fapte infracționale.

La 18.01.2021, SRL ”Mezhtrans Moldova” a solicitat de la SRL ”Ruchim” prezentarea a 78 de acorduri de compensare a datoriei și contracte de cesiune a creanței, cât și a 118 facturi fiscale, care lipsesc până în prezent la SRL ”Mezhtrans Moldova”.

Aceasta înseamnă că instanței de judecată și expertului nu i-au fost prezentate, cel puțin, 196 de documente probatorii a inscripțiilor din Actul de verificare.

În asemenea circumstanțe, uită de Actul de verificare și își pune întrebarea, care este forța probatorie a Raportului de expertiză extrajudiciară din 17.07.2023?

Suplimentar, atrage atenția la următoarele:

1) Expertului i-au fost puse două întrebări, însă el și-a depășit competențele și și-a permis să se expună asupra mai multor chestiuni, și anume asupra celora, referitor la care, sunt divergențe între părți, dar, desigur, le-a interpretat în favoarea SRL ”Mezhtrans Moldova”:

a) Ordonatorul expertizei n-a solicitat analiza relațiilor dintre SRL ”Mezhtrans Moldova” și SRL ”Beton Industrie”. Totuși, expertul arată nu numai livrările de beton de la SRL ”Mezhtrans Moldova” către SRL ”Ruchim”, dar și de la SRL ”Beton Industrie” la SRL ”Mezhtrans Moldova”. În același timp, nu este clar de ce facturile fiscale din 2012, le arată cu data din 2013?! Dacă expertului i-

au fost prezentate documentele primare, de ce el nu ia în considerație plățile care au fost efectuate pentru beton?;

b) Nu este clar de ce expertul își asumă funcția de inspector fiscal, face trimitere la legislația fiscală și dă aprecierea, precum că n-au fost încălcări privind întocmirea și înregistrarea facturilor fiscale?! El n-a fost întrebat despre respectarea legislației fiscale la întocmirea și înregistrarea facturilor fiscale. Care-i legătura dintre înregistrarea facturilor în scopuri fiscale și livrarea fictivă a mărfurilor, cât și înregistrarea frauduloasă a faptelor economice în contabilitate fără documente primare? Sau aceasta este o încercare de legalizare a facturilor fiscale fictive, cu implicarea Serviciului Fiscal de Stat? Dar are SFS funcția notarială de legalizare a actelor juridice? Mai ales, în situația în care atât documentele de livrare, cât și cele de recepționare, au fost întocmite de una și aceiași persoană și tot ea le-a înregistrat la SFS, având îndrumarea și indicațiile uneia și aceleiași persoane pentru ambele întreprinderi.

2) Nu este clară poziția expertului, referitor la decontările reciproce dintre SRL ”Mezhtrans Moldova” și SRL ”Ruchim” în sumă totală de 3 480 432,13 lei, care sunt în favoarea SRL ”Ruchim”.

Invocă că conform art. 122 (1) CPC, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform articolului 3 (1) din Legea contabilităţii şi raportării financiare, în sensul Legii nominalizate, următoarele noțiuni de bază semnifică: document primar – confirmare documentară care justifică producerea faptelor economice sau care acordă dreptul de a le efectua (produce); certifică producerea unui eveniment; recunoaștere – înregistrarea în contabilitate și prezentarea în situațiile financiare a unui element contabil care corespunde definiţiei și care îndeplineşte criteriile de recunoaştere stabilite în standardele de contabilitate;

Conform articolului 11. Documentele primare, din aceiași Lege:

(1) Faptele economice se contabilizează în temeiul documentelor primare.

(2) Deţinerea de către entitate a activelor cu orice titlu, înregistrarea surselor de provenienţă a acestora şi a faptelor economice fără documentarea şi reflectarea acestora în contabilitate sunt interzise.

(3) Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării (producerii) faptelor economice, iar dacă acest lucru este imposibil – nemijlocit după efectuarea (producerea) faptelor respective.

(7) Documentele primare conţin următoarele elemente obligatorii: e) conţinutul faptelor economice; f) etaloanele cantitative şi valorice în care sunt exprimate faptele economice; g) funcţiile, numele, prenumele şi semnăturile persoanelor responsabile de efectuarea (producerea) faptelor economice. SRL

”Mezhtrans Moldova” încearcă să ignore aceste prevederi legale. Pentru ei, propriul Act de verificare are importanță mai mare decât prevederile legale.

La solicitarea SRL ”Mezhtrans Moldova” de a prezenta documentele lipsă la ei din ianuarie 2021, a urmat corespondența din iulie 2021, prin care s-a propus revenirea la negocieri și soluționarea litigiului pe cale amiabilă. Însă, ei au ales calea confruntării.

La 21.10.2025, reprezentantul debitorului SRL ”Ruchim”, Dolghieru Vasile a mai depus explicații suplimentare la contestație.

În susținerea acestora, a indicat că la 30.12.2021, SRL ”Mezhtrans Moldova” (Creditorul) a depus cererea de validare a creanței în sumă de 4 738 711,67 lei, și includerea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL ”Ruchim” (Debitorul). Pretinsa creanță a încercat să o probeze cu Actul de verificare la situația din 30.12.2021, nesemnat de Debitor și o parte din documentele primare, în majoritate, necompletate, sau completate, dar nesemnate de Debitor sau de ambele părți.

Cu încălcarea flagrantă a prevederilor legale (art. 142 (1), 142 (4) și (5) din Legea insolvabilității), administratorul insolvabilității Rotaru Valentin: - nu a luat în considerație că actul de verificare nu este semnat de debitor; - a ignorat facturile fiscale nesemnate (Volumul 28, paginile 81-87) și nu a solicitat originalele lor; - nu a solicitat reprezentantului debitorului explicații și informații referitor la litigiul dintre Creditor și Debitor, deja prezent pe o perioadă mai mare de trei ani, din iunie 2018; - a ignorat documentele prezentate de reprezentantul debitorului, inclusiv Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 2/21 din 30.06.2021 (Vol. XIII, pag. 79-25); - fiind anexată somația de plată a Creditorului la cererea de validare a creanței, nu a solicitat răspunsul Debitorului la ea. Ca rezultat, ”prin abuz de serviciu, administratorul insolvabilității Rotaru Valentin, a inclus creanța creditorului în Tabelul definitiv al creanțelor”.

Prin încheierea din 15.05.2024, instanța de judecată a declarat tardivă și a restituit fără examinare contestația depusă de debitor împotriva creanței creditorului. Acel proces de judecată, fie și tardiv început, se examina pe baza documentelor primare anexate la cererea de validare a creanței, iar Actul de verificare, fiind conceput ca un simplu document centralizator al acelor documente, atenția fiind direcționată spre documentele primare false.

La 25.05.2024, reprezentantul debitorului a avut o conversație cu asociatul și creditorul Rusu Vasile, referitor la mai multe aspecte ale falsificărilor creditorului, atenție sporită atrăgând preluarea de către creditor a datoriilor debitorului față de bancă, la 28.09.2012, pentru sumele restante pe două credite, în mărime de 3 319 539,88 lei și, respectiv, 2 391 456,65 lei. Rusu Vasile considera că indicarea și acestor sume în Actul de verificare este incorectă și ilegală, ceea ce trezea nedumeriri, deoarece preluarea datoriilor, prin transfer de bani, necesită luarea la

evidență în mod obligatoriu. Reprezentantul creditorului afirmă, precum că a fost suficient timp pentru a examina materialele dosarului și a înainta contestația, însă materialele dosarului nu conțin informația despre sursa mijloacelor bănești a creditorului, la stingerea datoriilor debitorului față de bancă.

Rusu Vasile a afirmat că preluarea datoriei, după părerea lui, a avut loc fără mișcarea banilor, ceea ce iarăși a trezit nedumeriri, fiind prezente ordine de plată. Suplimentar, a atras atenția că în Actul de verificare, la situația din 06.11.2019 (Vol. 30, pag. 35-44), nu sunt indicate aceste sume, ceea ce iarăși a fost o noutate, care urma să fie verificată, doar ambele acte de verificare au același sold, în favoarea creditorului.

Ca rezultat, a solicitat documentele care au stat la baza preluării datoriei față de bancă. Astfel susține că ”mai târziu, după primirea și examinarea acestora, a constatat: - preluarea datoriilor a avut loc în baza Acordului de preluare a datoriilor din 28.09.2012. Pare evident, dar prezența ordinelor de plată eronat crea impresia de prezență a unor contracte de credite pentru stingerea unor datorii și apariția altora, variantă 16 presupusă până la 25.05.2024. Probabil, aceasta a și fost intenția infracțională a autorilor, pentru a crea abateri de la realitate. - Preluarea datoriilor a avut loc fără transferuri de bani. Deci, creditorul nu a avut necesitate de sursă de bani, iar debitorul nu a primit bani. - Contractele de credit din 2008 și 2010 dintre bancă și debitor n-au fost reziliate”.

Acestea au fost modificate și completate, în partea ce ține de schimbarea debitorului, a termenelor de rambursare a creditelor și a termenelor de plată a ratelor lunare. - Astfel, preluarea datoriilor consta nu în stingerea creditelor, la 28.09.2012, dar în obligația noului debitor de a achita ratele lunare, începând cu luna octombrie 2012. - Deci, la 28.09.2012, nu au avut loc careva operațiuni economice de stingere a creditelor, nu au apărut obligații de înregistrări contabile, fiind veridică lipsa acestor sume în Actul prezentat de creditor debitorului la situația din 06.11.2019, iar prezența lor în Actul de verificare, prezentat în instanța de judecată este falsă.Pentru elucidarea altor fapte discutate la 25.05.2024, cât și ulterior, a solicitat unele explicații în scris de la Rusu Vasile, care se anexează la prezentele explicații suplimentare.

Ulterior, a devenit clar că creditorul prezintă Actul său de verificare nu ca document centralizator, de generalizare a operațiunilor economice expuse în documente primare contabile, dar ca pe un document probatoriu separat și unic, deoarece ceea ce este expus în el nu se regăsește în evidența contabilă. Pentru a ascunde acest fapt, creditorul a fost nevoit să inventeze unele operațiuni economice false, prin întocmirea de facturi fiscale false, acorduri de cesiune false și chiar Raportul de expertiză din 17.07.2023, ca document de legalizare a faptelor sale ilicite.

Cele expuse, în opinia sa demonstrează netemeinicia argumentelor creditorului privind tardivitatea contestației, depuse la 03.06.2025, în baza art. 144 (8) al Legii insolvabilității. Falsitatea Actului de verificare nu reiese din documentele prezente în dosar, și nici nu putea fi depistată, fără cunoștințe speciale și analize suplimentare, care inițial se părea că nu sunt necesare.

Susține că acum este clar de ce explicațiile reprezentantului creditorului se limitează: - La chestiuni de procedură, cum ar fi tardivitatea depunerii cererilor (deja sunt două cereri privind tardivitatea contestației depusă la 03.06.2024), încercarea de a exclude forța probatorie a Raportului de expertiză din 30.06.2021. Pur și simplu, el nu are argumente și probe de demonstrare a calculelor care au stat la baza inventării datoriei inexistente a debitorului în mărime de*****. Nu are argumente și probe de combatere a faptelor ilicite și calculelor, expuse în Raportul de expertiză din 30.06.2021. - La argumentarea cu verificarea fictivă a creanței sale de către administratorul insolvabilității Rotaru Valentin. Doar, acesta avea obligația de a o verifica! Cum îndrăznește cineva de a pune la îndoială o creanță verificată de administrator! - La repetarea generală și multiplă a faptului că creanța creditorului este certă și întemeiată pe acte confirmative incontestabile. Cu cât mai des repeți aceasta, cu atât mai repede uiți de propriile fapte ilicite, care au stat la baza calculării creanței! - La transcrierea normelor din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, pentru a-i da un caracter extra probant Raportului de expertiză din 17.07.2023. Doar, nu are importanță în bază la ce documente a fost făcută expertiza și veridicitatea calculelor din ea. Principalul este rezultatul expus în ea! Doar este expus de expert! - La motivarea operațiunilor economice reglementate de legislația civilă, prin respectarea legislației fiscale, la declararea și înregistrarea facturilor fiscale, fie ele și false. Mai ales, dacă acest argument este acceptat de organele de urmărire penală și voalat expus de expert în Raportul din 17.07.2023! Voalat, deoarece expertul nu a afirmat precum că facturile fiscale nesemnate sau necompletate sunt legale, dacă au fost înregistrate la fisc. El pur și simplu, la cererea ordonatorului de expertiză, a indicat că acestea au fost înregistrate la Serviciul Fiscal de Stat.

Neacceptarea și refuzul de a semna Actul de verificare al creditorului de către debitor sunt întemeiate și legale, iar lipsa acestora exclude veridicitatea și forța probantă a Actului de verificare al creditorului. Motivele de drept referitoare la imposibilitatea acceptării Actului ca probă au fost expuse în Explicațiile din 13.02.2025 nr. 14/47. Mai mult ca atât, nu este clar care act de verificare să fie luat ca bază. Prima solicitare de plată, creditorul a făcut-o prin somația din 29.05.2018, prin care a stabilit un termen de plată de 15 zile. La somație a fost anexat un Act de verificare, practic identic cu cel prezentat instanței de judecată.

Conform art. 391 (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 395 (1) Cod Civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Iar, conform alin. (3) al aceluiași articol, în raporturile juridice în care nu este stipulat termenul executării obligației sau în care executarea poate fi cerută oricând, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data când creditorul a cerut executarea.

Termenul de 3 ani pentru adresare în judecată pentru creditor a început să curgă din iunie 2018 și a expirat în iunie 2021. Astfel, cererea de validare a creanței a fost depusă la 30.12.2021, cu încălcarea termenului de prescripție extinctivă și urmează a fi respinsă, ca tardivă.

A doua cerere de plată a fost efectuată prin somația de plată din 18.11.2019. La somație a fost anexat un Alt de verificare, la situația din 06.11.2019 (Vol. 30, pag. 35-44). Făcând o analiză a celor două acte, a constatat lipsa sau divergența sumelor la 65 de poziții, în Actul din 06.11.2019. Analiza actelor este anexată la prezentele explicații. Pozițiile lipsă sau cu divergențe sunt hașurate cu galben.

În ambele acte soldul este același, de*****, în favoarea creditorului, dar, dacă face o simplă adunare și scădere a sumelor indicate în ambele acte, constată o divergență de 9 004 943,91 lei în favoarea debitorului. Deci, care act î-l ia ca bază?

În explicațiile din 13.02.2025 nr. 14/47, a indicat la unele neclarități referitoare la Raportul de expertiză extrajudiciară din 17.07.2023.

După audierea expertului judiciar, dlui Iurie Gavrilița, poate menționa următoarele:

1) Expertiza a fost efectuată în baza documentelor și explicațiilor prezentate de creditor.

2) Creditorul nu a prezentat expertului, cel puțin 196 de documente primare, de confirmare a pozițiilor indicate în Actul de verificare, acestea fiind lipsă la creditor, ce se confirmă prin solicitarea lui din 18.01.2021 nr. 05/20 (Vol. XIV, pag. 42-48.

3) Expertul a afirmat în instanță că documentele nesemnate nu pot fi luate la evidență contabilă, dar nu a solicitat de la creditor să-i fie înlocuite documentele primare fără semnătura debitorului.

4) Suma datoriei debitorului față de creditor este confirmată de expert, în absența documentelor primare, ceea ce presupune că aceasta a fost o confirmare fără efectuarea calculelor sau calculele au fost efectuate numai în baza Actului de verificare, care, după cum a fost expus, nu este veridic și nici nu poate fi considerat

ca document primar, care poate fi pus la baza unor calcule de confirmare a operațiunilor economice.

5) Expertul a afirmat precum că, în cazul prezentării documentelor și explicațiilor pe care le-a aflat în instanța de judecată, rezultatul expertizei ar fi cu totul diferit.

Deci, opiniază că Raportul de expertiză nu reflectă realitatea, dar ceea ce a dorit creditorul să-i fie scris, iar solicitarea validării creanței creditorului este bazată pe un singur document - Actul de verificare, care este fals. Creditorul nu a combătut faptele ilicite și calculele expuse în Raportul de expertiză nr. 2/21 din 30.06.2021 (Vol. 30, pag. 35-44).

Conform acestuia, de către debitor, în perioada 2011-2017, au fost livrate mijloace financiare și bunuri în sumă totală de 54 238 275,86 lei (concluzia, la primul obiectiv). În aceiași perioadă, creditorul a livrat bunuri, mijloace financiare, inclusiv, prin cesiune, în sumă totală de 53 176 258,96 lei (concluzia, la obiectivul nr. 6).

Diferența din aceste două sume alcătuiește 1 062 016,90 lei în favoarea debitorului.

Astfel, constată netemeinicia și ilegalitatea cererii de validare a creanțelor creditorului și solicită respingerea ei ca neîntemeiată și depusă tardiv.

În ședința de judecată reprezentantul creditorului SRL "Mezhtrans Moldova", avocatul Buhnaci Tudor a solicitat respingerea contestațiilor ca fiind depuse tardiv și ca fiind neîntemeiate, reiterând argumentele expuse în referință.

Reprezentantul debitorului SRL "Ruchim", Dolghieru Vasile a solicitat admiterea contestației în sensul declarat. La fel a susținut și contestația creditorului Cucu Alexandru.

Pe motivele expuse, creditorul Cucu Alexandru în ședință la fel a solicitat admiterea contestației în sensul declarat.

Creditorul Rusu Vasile în ședință a solicitat admiterea ambelor contestații.

Administratorul insolvabilității Crețu Ion în ședință nu s-a prezentat, fiind legal citat.

<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 decembrie 2025, s-au admis contestațiile depuse de reprezentantul debitorului, Dolghieru Vasile și creditorul Cucu Alexandru împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL "Mezhtrans Moldova" și s-a constatat existența unui litigiu de drept în partea creanței acestui creditor.

S-a radiat din tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL "Ruchim" creanța SRL "Mezhtrans Moldova" la rangul V în mărime de 4 738 711,67 lei.

S-a explicat creditorului SRL "Mezhtrans Moldova" dreptul de a relua sau de a depune cerere de chemare în judecată în ordine generală pentru confirmarea creanței sale față de SRL "Ruchim".

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a actului judiciar, solicitările recurentului;</u>

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 14 noiembrie 2025, avocatul Buhnaci Tudor în interesele **SRL "Mezhtrans Moldova"** a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 decembrie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care contestațiile să fie respinse ca fiind depuse tardiv.

În motivarea cererii de recurs, **partea recurentă argumentează** faptul că instanța de fond a aplicat eronat prevederile art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, ignorând caracterul imperativ al termenului de 15 zile. Recurentul susține că acest termen este unul de decădere și începe să curgă nu de la data când partea „a ales" să ia cunoștință de acte, ci de la momentul în care aceasta „ar fi trebuit să cunoască" situația, manifestând diligența minimă necesară.

Indică partea recurentă că, intimatul Dolghieru Vasile cunoștea toate actele ce stau la baza creanței încă din anul 2021, în virtutea funcției de administrator și ulterior de reprezentant al debitorului, acesta participând activ la examinarea contestațiilor anterioare. Astfel, depunerea unei noi contestații în mai 2024, raportată la o încheiere procedurală din 15.05.2024, constituie o tentativă ilegală de a eluda un termen de decădere deja expirat de aproximativ doi ani.

Invocă partea recurentă că instanța de fond a ignorat cu desăvârșire faptul că intimatul Dolghieru Vasile a mai înaintat anterior o contestație împotriva aceleiași creanțe, care a fost deja respinsă ca tardivă prin încheierea din 15 mai 2024. Recurentul susține că, prin admiterea unei noi contestații în mai 2024 pe un alt temei juridic, instanța a permis intimatului să eludeze sancțiunea tardivității deja aplicate, transformând o cale excepțională de atac într-un mecanism de „repunere în termen" nepermis de lege.

Recurentul mai adaugă că termenul de 15 zile prevăzut de art. 144 alin. (8) a început să curgă cel târziu în momentul în care contestatarii au manifestat prima intenție de a ataca creanța. Faptul că primele contestații au fost declarate tardive și restituite demonstrează fără echivoc că părțile cunoșteau situația juridică a creanței de mult timp, iar pasivitatea lor procesuală sau erorile în alegerea temeiului juridic nu pot fi justificate prin invocarea unor „circumstanțe noi" în anul 2024.

Partea recurentă susține că instanța de primă instanță a comis o gravă eroare de drept prin aplicarea art. 144 alin. (4) în cadrul unei proceduri excepționale de retractare. Recurentul explică faptul că mecanismul „constatării litigiului de drept" și radierea creanței cu trimiterea părții în ordine generală este specific doar fazei de validare ordinară (înainte ca tabelul să devină definitiv).

Recurentul argumentează că odată ce creanța a fost înscrisă în tabelul definitiv consolidat, aceasta a dobândit efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile conform art. 143 alin. (8). Prin urmare, instanța de insolvabilitate nu mai avea competența de a „redeschide" fondul dreptului și de a constata un litigiu de drept, ci era obligată să verifice exclusiv existența falsului sau a erorii esențiale, elemente care nu au fost probate în speță.

Mai indică faptul că instanța de fond a reținut existența unei „erori esențiale" în mod pur declarativ, fără a demonstra caracterul determinant al acesteia. Recurentul precizează că o eroare este „esențială" doar dacă se demonstrează că, în absența ei, administratorul insolvabilității ar fi respins cu certitudine creanța.

Recurentul susține că pretinsele omisiuni ale administratorului (precum neidentificarea unor divergențe în actele de verificare) reprezintă eventuale aprecieri subiective ale probelor și nu o „eroare fundamentală" care să răstoarne autoritatea de lucru judecat a tabelului definitiv. Mai mult, recurentul punctează că instanța a operat cu prezumții și suspiciuni („ar fi alt rezultat dacă..."), ceea ce este incompatibil cu rigoarea cerută de art. 144 alin. (8) LI.

La fel subliniază partea recurentă că, Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023 a fost interpretat eronat de către instanța de fond ca fiind o „circumstanță esențială necunoscută". Recurentul subliniază că, din punct de vedere juridic, un raport de expertiză este un simplu mijloc de probă (o opinie tehnică) asupra unor fapte preexistente, și nu o „circumstanță" de fapt în sine.

În acest sesn, recurentul invocă faptul că circumstanțele reale (facturile și contractele) au fost depuse la dosar încă din decembrie 2021, fiind accesibile tuturor participanților. Faptul că un expert a analizat aceste acte ulterior nu constituie o „descoperire" a unor fapte noi, ci o simplă interpretare a celor vechi, fapt ce nu poate servi drept temei legal pentru radierea unei creanțe din tabelul definitiv.

În final, partea recurentă susține că instanța de fond a creat un precedent periculos prin inventarea unui „principiu de suspendare" a dreptului de a depune contestații. Recurentul critică motivarea instanței conform căreia intimatii nu ar fi putut depune contestația pe alin. (8) atâta timp cât se examina contestația pe alin. (1), subliniind că Legea insolvabilității nu instituie nicio interdicție în acest sens. Această interpretare a instanței a servit exclusiv la „salvarea" intimatului Dolghieru Vasile de la sancțiunea tardivității, fiind un raționament *contra legem*.

Partea recurentă solicită instanței de recurs admiterea cererii de recurs și casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, Sediul Central nr. 2i-503/21 din 06.11.2025, cu emiterea unei noi decizii prin care să se dispună respingerea contestațiilor înaintate de debitorul SRL „Ruchim" (reprezentat de Dolghieru Vasile) și creditorul Cucu Alexandru împotriva creanței creditorului SRL „Mezhtrans Moldova", invocând ca temei principal tardivitatea depunerii acestora

peste termenul imperativ și de decădere de 15 zile, precum și caracterul neîntemeiat și nemotivat al pretențiilor formulate, care nu întrunesc condițiile excepționale de fals, eroare esențială sau circumstanțe noi prevăzute de art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității.

Ulterior , la 18 martie 2026, reprezentantul debitorului SRL „Ruchim" Dolghieru Vasile, a înaintat referință asupra cererii de recurs nemotivat, prin care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea încheierii instanței de fond pe care o consideră legală și întemeiată.

Verificarea termenului de declararea a recursului;

Conform art. 8 alin. (2) din aceeaşi lege, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 6 noiembrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 14 noiembrie 2025. Prin urmare, Completul judiciar constată că recursul a fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilității.

Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților şi cadrului legal aplicabil situației litigioase:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar specializat consideră necesar de a admite recursul declarat de avocatul Buhnaci Tudor în interesele creditorului SRL „Mezhtrans Moldova"***, de a casa integral încheierile primei instanţe din 6 noiembrie 2025 și 26 noiembrie 2024, soluţionînd prin decizie problema respectivă, adoptând o nouă încheiere prin care admite excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul creditorului SRL "Mezhtrans Moldova", avocatul Buhnaci Tudor în cadrul examinării contestațiilor înaintate de creditorul Cucu Alexandru și debitorul SRL "Ruchim", în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL "Mezhtrans Moldova", și respinge contestațiile înaintate de creditorul Cucu Alexandru și debitorul SRL "Ruchim" ca fiind depuse tardiv, reieşind din următoarele considerente.***

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art.424 alin.(1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Potrivit art. 427 lit. c) CPC, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

Potrivit ar. 66 alin. (1) lit. c) al Legii cu privire la insolvabilitate nr. 149 din 29.06.2012, verificarea creanţelor şi a contestaţiilor este atribuţia nemijlocită a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului.

Conform art. 76 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvabilitate.

Conform art. 140 alin. (1) din Legea insolvabilității, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului.

Articolul 141 alin. (1) din Legea insolvabilității prevede că, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca şi cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. Totodată, alin. (2) şi (3) al aceluiași articol statuează că, cererea de admitere a creanțelor trebuie să cuprindă numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum şi menţiuni cu privire la eventualele drepturi de preferinţă sau garanţii. Iar la cerere urmând a fi anexate documente justificative din care izvorăsc creanţele şi actele de constituire de garanţii.

Conform art. 143 alin. (6) din Legea insolvabilității, o creanţă acceptată şi inclusă de administratorul insolvabilităţii/ lichidator în tabelul definitiv al creanţelor se consideră validată dacă, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de şedinţa de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestaţia ridicată a fost înlăturată. Contestaţia debitorului nu se opune validării creanţei.

Potrivit art. 144 alin., alin. (1), (2), (3) și (4) din Legea insolvabilităţii, debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv. Contestațiile se depun la instanța de insolvabilitate în termenul prevăzut la art. 143 alin. (6). Contestațiile înaintate după acest termen se declară tardive și se restituie fără a fi examinate. Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţiile în şedinţă de validare sau în cadrul unei

alte şedinţe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deţine creanţa contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi a oricărei alte părţi interesate, după caz. Dacă la examinarea contestaţiei se constată existenţa unui litigiu de drept, instanţa de insolvabilitate admite contestaţia printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanţă nu a fost validată. În acest caz, creanţa se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanţă nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanţei sau de preluare a procesului pendinte. Creanţele faţă de care au fost admise contestaţiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condiţiile stabilite la art. 152.

Prin prisma art.144 alin. (6) din Legea insolvabilității, dacă o creanţă este contestată de unul dintre creditori, creditorul a cărui creanţă se contestă poate aduce dovezi şi îşi poate exercita alte drepturi pentru a contracara contestaţiile. Dacă creanţa este întemeiată pe un titlu executoriu sau pe o hotărîre judecătorească, sau pe o hotărîre arbitrală definitivă, sarcina probei contrare aparţine contestatarilor.

Potivit, art 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, din data expirării termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin. (2) și până la încetarea procesului, administratorul/lichidatorul sau orice parte interesată, în cazul descoperirii unui fals sau a unei erori esențiale care a determinat admiterea creanței, precum și în cazul descoperirii unor circumstanțe esențiale necunoscute până atunci, poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe în tabelul creanțelor. Contestația se depune în termen de 15 zile de la data la care partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației. Odată cu depunerea contestației, administratorul/lichidatorul poate cere instanței de insolvabilitate să suspende dreptul de vot al creditorului, în partea creanței contestate, până la soluționarea contestației. Dacă admite contestația, instanța de insolvabilitate poate obliga la plata despăgubirilor creditorul care a înaintat cu rea-credință cererea de admitere a creanței.

Conform prevederilor art. 394 Cod civil rezultă că acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim (s.i.) a ridicat excepţia de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 186^1, alin. (1) CPC, rezultă că cererile depuse în instanţa de judecai peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către

oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Din aceste două prevederi legale rezultă că excepţia de tardivitate poate fi invocată de un cerc de subiecţi limitativ şi expres prevăzut de lege, şi anume: de persoana în a cărei favoare a curs prescripţia; de creditorul persoanei, sau de către oricare altă persoană care are interes legitim.

Astfel, Colegiul civil menționează că conform normelor procedurale în vigoare, instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ținând cont de faptul că procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale.

În același sens, potrivit art. 27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

La caz, materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 noiembrie 2021, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Anser-Construct” în procedura simplificată a falimentului și cererile creditorilor Fedoseeva Nina, Malcoci Dina, Trigub Valentina, Milețchi Alexei, Stanciu Ana și SRL ”BGB Prim” de alăturare la cererea introductivă, s-a constatat insolvabilitatea debitorului şi s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de SRL ”Ruchim”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității SRL ”Ruchim” – Rotaru Valentin, deținătorul autorizației nr. 5 din 14.01.2015. S-a stabilit termenul de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor până la 31.12.2021. Ședința de validare a fost stabilită la data de 10.02.2022.

Prin procesul-verbal al adunării generale a asociaților SRL ”Ruchim” nr. 01 din 18.11.2021, a fost desemnat în calitate de reprezentant al debitorului – Dolghieru Vasile (f.d. 173, vol. II).

La 30.12.2021, creditorul SRL ”Mezhtrans Moldova” a înaintat cerere de admitere a creanței în mărime de *****(f.d. 174-250, vol. III, 1-250, vol. IV, 1-250, vol. V, 1-167, vol. VI).

<u>În tabelul prezentat de administratorul insolvabilității Rotaru Valentin la **12.01.2022,** creanța creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” a fost inclusă în tabel și admisă spre validare integral cum a fost solicitat: în mărime de *****la creanțe chirografare de rangul V (f.d. 101-104, vol. VII).</u>

La 07.02.2022, reprezentantul debitorului SRL "Ruchim", Dolghieru Vasile a înaintat contestație împotriva admiterii spre validare în tabelul definitiv a

creanțelor creditorului SRL "Mezhtrans Moldova", în ordinea art. 143 alin. 6 și 144 alin. 2 din Legea insolvabilității, care reglementează procedura ordinară de depunere a contestațiilor (3 zile până la ședința de validare) (f.d. 85-87, vol. IX).

La 23.04.2024, creditorul Cucu Alexandru a depus, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, contestație împotriva trecerii creanței SRL ”Mezhtrans Moldova” în tabel (f.d. 12-15, vol. XXV).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 mai 2024, s-a declarat tardivă și s-a restituit fără a fi examinată contestația depusă de debitorul SRL ”Ruchim” împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” admisă spre validare în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor SRL ”Ruchim” (f.d. 176-182, vol. XXV).

La 03.06.2024, reprezentantul debitorului SRL ”Ruchim”, Dolghieru Vasile a înaintat, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, contestație împotriva admiterii spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” (f.d. 228-232, vol. XXV).

La 15.07.2024, reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor a depus cerere privind soluționarea excepției de tardivitate în temeiul art. 186[1] CPC, în privința contestației înaintată de SRL ”Ruchim” împotriva creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” de rangul V în tabelul definitiv, în ordinea art. 144 alin. (8) a Legii insolvabilității, în care a invocat argumente similare cererii în privința contestației lui Cucu Alexandru.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 26 noiembrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor în cadrul examinării contestațiilor înaintate de creditorul Cucu Alexandru și debitorul SRL ”Ruchim”, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”.

La 06.02.2025, reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor a depus referință la contestațiile înaintate de creditorul Cucu Alexandru și debitorul SRL ”Ruchim”, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”.

Prin referința înaintată, reprezentantul SRL „Mezhtrans Moldova” a solicitat respingerea contestațiilor depuse de debitorul SRL „Ruchim” și creditorul Cucu Alexandru ca fiind tardive, nefondate și lipsite de orice suport probatoriu, invocând Tardivitatea contestațiilor, or, Creditorul a invocat excepția tardivității, susținând că ambele contestații au fost depuse cu ignorarea termenului imperativ de 15 zile prevăzut de art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității. S-a subliniat faptul că instanța a respins anterior contestații similare pe motiv de tardivitate, iar invocarea

actuală a unor pretinse „circumstanțe noi” este doar o strategie procesuală de a eluda un termen de decădere deja expirat.

La fel a menționat că, probațiunea creanței prin documente primare și expertiză: S-a argumentat că suma de 4.738.711,67 lei constituie o creanță certă, lichidă și exigibilă, fundamentată pe un set complet de documente primare: contracte, facturi fiscale, ordine de plată și acte de verificare a decontărilor. În mod special, a fost invocat Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare (expert Iurie Gavrilița), care confirmă certitudinea creanței și faptul că aceasta este reflectată în evidența contabilă a ambelor întreprinderi, conform Legii contabilității.

A mai subliniat inexistența falsului și autoritatea de lucru judecat, astfel, referitor la acuzațiile de falsificare a probelor, creditorul a demonstrat că acestea au făcut obiectul unei cercetări penale amănunțite. Or, prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16.11.2022, s-a stabilit cu titlu definitiv și irevocabil că facturile fiscale sunt veridice, produsele au fost efectiv livrate, iar datele au fost raportate la Serviciul Fiscal de Stat de ambele părți. Astfel, conform art. 123 alin. (3) CPC, instanța de insolvabilitate este obligată să recunoască legalitatea acestor acte, alegațiile de fals fiind pur declarative.

A mai adăugat că, validitatea acțiunilor administratorului: S-a susținut că includerea creanței în tabelul definitiv s-a făcut cu respectarea riguroasă a art. 142 alin. (4) din Legea insolvabilității, administratorul efectuând o cercetare amănunțită. Creditorul a punctat că „eroarea esențială” invocată de contestatari nu a fost probată în niciun mod, neexistând dovezi care să răstoarne prezumția de validitate a documentelor contabile prezentate la validare.

În final, a reiterat că, s-a reafirmat că datoria este scadentă (conform art. 45 din Legea nr. 149/2012) și corect calculată, iar contestatarii nu au reușit să producă probe contrare în sensul art. 118 CPC care să justifice radierea acesteia din tabelul definitiv de creanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 decembrie 2025, s-au admis contestațiile depuse de reprezentantul debitorului, Dolghieru Vasile și creditorul Cucu Alexandru împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” și s-a constatat existența unui litigiu de drept în partea creanței acestui creditor.

S-a radiat din tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL ”Ruchim” creanța SRL ”Mezhtrans Moldova” la rangul V în mărime de 4 738 711,67 lei.

S-a explicat creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova” dreptul de a relua sau de a depune cerere de chemare în judecată în ordine generală pentru confirmarea creanței sale față de SRL ”Ruchim”.

În motivarea soluției sale, instanța de insolvabilitate a reținut existența unei erori esențiale a administratorului insolvabilității și a unor circumstanțe

noi care au viciat validarea inițială, constatând că datoria a fost inclusă în tabel în baza unui act de verificare semnat unilateral și a unor facturi fiscale lipsite de semnătura debitorului. Apariția Raportului de expertiză din 2023 a confirmat incertitudinea creanței, expertul recunoscând în ședință divergențe de calcul și faptul că analiza sa a fost parțială, bazată exclusiv pe documentele furnizate de creditor, fără a lua în calcul probele contrare ale debitorului.

În consecință, judecătorul a stabilit că această creanță nu este certă, lichidă și exigibilă, fiind marcată de un litigiu de drept complex ce necesită o cercetare amănunțită și expertize suplimentare care depășesc competența instanței de insolvabilitate. Din acest motiv, instanța a dispus radierea sumei din tabelul definitiv și a explicat creditorului SRL „Mezhtrans Moldova" dreptul de a-și proba pretențiile într-un proces separat, în ordinea dreptului comun, pentru a clarifica natura reală a raporturilor economice dintre părți.

Completul judiciar examinând temeinicia argumentelor invocate în cererea de recurs în raport cu probele administrate și încheierea atacată, consideră că soluția instanței de fond de respingerea a *excepției de tardivitate ridicată de reprezentantul creditorului SRL "Mezhtrans Moldova", avocatul Buhnaci Tudor în cadrul examinării contestațiilor înaintate de creditorul Cucu Alexandru și debitorul SRL "Ruchim", în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL "Mezhtrans Moldova"* **și** *admiterea contestațiilor formulate de reprezentantul debitorului, Dolghieru Vasile și creditorul Cucu Alexandru împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL "Mezhtrans Moldova"* **este vădit neîntemeiată, fiind bazată pe o interpretare eronată a faptelor și o aplicare greșită a normelor de drept procesual și material.**

Or, instanța de recurs reține că fundamentul stabilității procedurii de insolvabilitate o constituie caracterul definitiv și irevocabil al tabelului de creanțe, care, potrivit art. 143 alin. (8) din Legea nr. 149/2012, produce efectele unei hotărâri judecătorești pentru toate creanțele validate. În acest context, mecanismul prevăzut de art. 144 alin. (8) din aceeași lege nu reprezintă o cale de atac ordinară, ci o procedură excepțională de retractare, permisă exclusiv în situații strict limitative (fals, eroare esențială sau circumstanțe noi) <u>și sub rezerva respectării unui termen de decădere scurt și imperativ de 15 zile.</u>

În acest sens, Completul judiciar specializat subliniază că termenul de **15 zile** instituit de **art. 144 alin. (8)** din Legea insolvabilității nr. 149/2012 nu este un simplu termen procedural de recomandare, ci un **termen de decădere**, de ordine publică, a cărui nerespectare atrage în mod inevitabil stingerea dreptului procesual de a mai contesta o creanță deja validată. Legiuitorul a stabilit că acest termen începe să curgă din momentul în care partea a cunoscut sau **ar fi trebuit să**

cunoască situația ce determină contestația, utilizarea acestei din urmă sintagme fiind esențială pentru protejarea celerității procedurii de insolvabilitate.

Instanța de recurs reține că norma legală impune participanților la proces — debitor, creditori sau administrator — un **standard de diligență profesională obiectivă**. Aceasta presupune că termenul nu este lăsat la discreția voinței subiective a părții, ci se calculează raportat la momentul în care, prin exercitarea unor acțiuni rezonabile și conforme cu statutul lor procesual (precum studierea materialelor dosarului sau consultarea tabelului de creanțe), aceștia puteau intra în posesia informațiilor necesare. În acest sens, jurisprudența constantă și doctrina în materie de insolvabilitate interzic în mod expres **protejarea pasivității sau a neglijenței procesuale**, considerând că o parte nu poate invoca propria sa lipsă de diligență pentru a obține o repunere în termen mascată sau pentru a redeschide etape procesuale definitive.

În speța dedusă judecății, instanța de fond a ignorat cu desăvârșire faptul că întreg probatoriul care fundamentează creanța creditorului SRL „Mezhtrans Moldova” — respectiv contractele de transport, facturile fiscale de livrare și actul de verificare a decontărilor — se aflau în materialele cauzei încă de la data de **30.12.2021**, odată cu depunerea cererii de admitere a creanței. Mai mult, includerea oficială a acestei sume în tabelul definitiv al creanțelor la data de **12.01.2022** a constituit momentul public din care orice persoană interesată, manifestând o minimă preocupare pentru componența masei credale, avea posibilitatea obiectivă să verifice temeiurile admiterii.

Prin urmare, pretinsele neregularități invocate de contestatari în anul 2024 nu constituie „descoperiri” recente de fapte obscure, ci reprezintă o interpretare tardivă a unor documente care au fost permanent accesibile și publice în dosarul de insolvabilitate timp de peste doi ani. Or, admiterea contestațiilor în aceste condiții echivalează cu o încălcare a principiului certitudinii juridice, instanța de fond substituind în mod eronat standardul obiectiv al „diligenței minime” cu o simplă cunoaștere declarată, fapt ce golește de conținut sancțiunea decăderii și destabilizează întreaga procedură de lichidare.

În continuare, examinând cronologia actelor procesuale din prezentul dosar, instanța de recurs reține o contradicție vădită și o eroare de raționament juridic în încheierea primei instanțe cu privire la calcularea termenului de depunere a contestației de către debitorul SRL „Ruchim”. Or, este un fapt probat prin materialele cauzei că reprezentantul debitorului, Dolghieru Vasile, a manifestat o cunoaștere deplină și integrală a existenței, întinderii și temeiurilor creanței creditorului SRL „Mezhtrans Moldova” încă la data de **07.02.2022**, moment în care a înaintat prima contestație împotriva admiterii acesteia în tabelul definitiv. Astfel, actele procesuale anterioare ale debitorului demonstrează cu certitudine că acesta a avut deplina reprezentare a situației de fapt cu peste doi ani în urmă,

dispunând de tot timpul necesar pentru a-și exercita drepturile de apărare pe care le invocă abia acum

Instanța de recurs subliniază că, prin **încheierea Judecătoriei Chișinău din 15 mai 2024**, prima contestație a debitorului a fost declarată **tardivă și restituită** fără examinare în fond, soluție care a confirmat sub aspect juridic pasivitatea culpabilă a debitorului în respectarea termenelor prevăzute de art. 144 alin. (2). În acest context, formularea unei noi contestații la data de **03.06.2024**, de data aceasta prin invocarea temeiului excepțional prevăzut de **art. 144 alin. (8)**, nu reprezintă altceva decât o încercare procesuală abuzivă de a „reanima" un drept deja stins prin decădere și de a obține o rejudecare a aceleiași chestiuni sub o altă calificare juridică.

Se reține ca fiind vădit neîntemeiată motivarea instanței de fond, care a susținut că termenul de 15 zile pentru contestația pe alin. (8) ar fi fost suspendat sau că exercitarea acestui drept „nu era posibilă" atâta timp cât pe rolul instanței se afla prima contestație (bazată pe alin. 1).

În acest sens, instanța de recurs reiterează că **Legea insolvabilității nr. 149/2012** nu instituie nicio cauză de suspendare sau de întrerupere a termenului de decădere pe durata pendinte a altor litigii sau cereri procedurale. Cele două mecanisme de contestare — cel ordinar (alin. 1-2) și cel excepțional (alin. 8) — au finalități și condiții de admisibilitate distincte, putând și trebuind să fie exercitate concomitent dacă motivele de fals sau eroare sunt cunoscute de parte.

Prin validarea acestui raționament eronat, instanța de fond a creat o piedică procedurală artificială și inexistentă în lege, transformând un termen de decădere imperativ într-un termen lăsat la libera discreție și convenință a debitorului. O asemenea abordare judiciară golește de conținut sancțiunea decăderii, transformând calea excepțională de retractare într-un „recurs mascat" la rejudecare și aducând o atingere gravă principiului securității raporturilor juridice. Respectiv, dacă debitorul considera că admiterea creanței a fost rezultatul unui fals sau al unei erori, acesta era obligat să invoce aceste aspecte în termen de 15 zile de la data la care „ar fi trebuit să cunoască" situația (ianuarie 2022, maxi, 7 februarie 2022 data cînd a înaintat prima contestație), și nicidecum să aștepte soluționarea unei alte contestații timp de doi ani pentru a-și „redescoperi" dreptul de a ataca tabelul definitiv.

În privința contestației înaintate de creditorul Cucu Alexandru, instanța de recurs constată că prima instanță a procedat la o aplicare vădit eronată a normelor ce reglementează curgerea termenelor de decădere în materia insolvabilității. Or, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că creditorul Cucu Alexandru a dobândit calitatea procesuală de creditor în cadrul procedurii față de debitorul SRL „Ruchim" prin **încheierea judecătorească din data de 22.02.2023**, astfel din acel moment, acesta a devenit participant activ la proces, beneficiind de plenitudinea

drepturilor procesuale prevăzute de Legea nr. 149/2012, inclusiv dreptul neîngrădit de a consulta materialele dosarului, de a analiza tabelul de creanțe și de a verifica legalitatea admiterii celorlalți creditori în masa credală.

Completul judiciar reține că argumentul instanței de fond, potrivit căruia termenul de 15 zile prevăzut la art. 144 alin. (8) ar fi început să curgă abia la data de **21.04.2024** — pe motiv că abia atunci contestatarului i-ar fi fost prezentate anumite acte de către numitul Rusu Vasile (fost administrator statutar al debitorului) — este lipsit de orice fundament juridic și logic.

Instanța de recurs subliniază că începutul curgerii unui termen de decădere, de ordine publică, nu poate fi lăsat la discreția sau „bunăvoința" unui terț și nici nu poate depinde de momentul subiectiv în care un participant la proces alege să intre în posesia unor înscrisuri care, în realitate, se aflau la dosarul cauzei încă din **decembrie 2021**. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu transformarea termenului legal imperativ într-un termen subordonat voinței lui Rusu Vasile sau a contestatarului, fapt ce ar genera o incertitudine juridică absolută în procesul de insolvabilitate.

Astfel, în spiritul prevederilor **art. 144 alin. (8)**, sintagma „ar fi trebuit să cunoască" instituie în sarcina creditorului Cucu Alexandru o obligație de diligență minimă. Odată ce a fost admis în masa credală la începutul anului 2023, acesta avea datoria profesională de a studia baza documentară a creanțelor concurente, în special a celor de rang superior sau egal, pentru a-și proteja propriile interese economice. Faptul că acesta a rămas în pasivitate timp de peste un an, fără a consulta actele de la dosar (care conțineau deja facturile și actul de verificare contestat), constituie o neglijență procesuală culpabilă care nu poate fi „reparată" prin invocarea unei cunoașteri tardive facilitate de un terț.

Prin urmare, instanța de recurs constată că, raportat la data dobândirii calității de creditor (**22.02.2023**), termenul de 15 zile pentru depunerea contestației a expirat în martie 2023. Astfel, depunerea cererii abia la data de **23.04.2024** constituie o depășire a termenului legal cu mai mult de un an de zile. Validarea unei contestații atât de vădit tardive de către instanța de fond **reprezintă o atentare directă la încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a autorității de lucru judecat a tabelului definitiv**, prima instanță substituind standardul legal obiectiv al „diligenței minime" cu o „cunoaștere declarată" pur subiectivă și convenabilă contestatarului, situație ce impune în mod imperativ casarea încheierii și admiterea excepției de tardivitate.

Într-o altă ordine de idei, Completul judiciar constată un viciu de procedură în cuprinsul încheierii atacate, manifestat prin eroarea instanței de fond de a radia o creanță în temeiul constatării unui „litigiu de drept" (specific fazei de validare ordinară), într-o etapă procesuală în care masa credală era deja stabilită prin tabel definitiv.

Completul judiciar specializat subliniază că mecanismele prevăzute de **art. 144 alin. (4)** și **art. 144 alin. (8)** din Legea nr. 149/2012 sunt instituții juridice distincte, cu finalități și condiții de aplicare diametral opuse. În timp ce alin. (4) permite instanței de insolvabilitate să orienteze părțile către instanța de drept comun atunci când o creanță este contestată în faza inițială de validare (înainte de definitivarea tabelului), **alin. (8)** instituie o cale extraordinară de retractare, aplicabilă unei creanțe care se bucură deja de autoritatea de lucru judecat a tabelului definitiv consolidat, conform **art. 143 alin. (8)**.

În acest cadru excepțional, competența instanței de insolvabilitate este strict limitată și specializată: aceasta are obligația de a verifica exclusiv dacă sunt întrunite condițiile cumulative privind **descoperirea unui fals**, a unei **erori esențiale determinante** sau a unor **circumstanțe esențiale necunoscute** la data validării.

La caz, se constată că, instanța de fond a procedat însă la o „redeschidere" nepermisă a fondului dreptului, substituind rigoarea probatorie cerută pentru constatarea unui fals cu simple „incertitudini probatorii" sau „dificultăți de calcul". Prin radierea creanței validate irevocabil și trimiterea creditorului într-un proces separat în ordine generală, instanța de fond a desființat de facto un drept de creanță deja consacrat juridic, fără a deține proba existența vreunuia dintre temeiurile limitative prevăzute de lege.

Or, o asemenea practică judiciară este de natură să golească de conținut instituția **tabelului definitiv consolidat**, transformând stabilitatea masei credale într-o stare precară, susceptibilă de a fi modificată oricând prin invocarea unor dispute probatorii care ar fi trebuit tranșate în faza ordinară de validare. Instanța de recurs reiterează că, odată expirat termenul de contestare ordinară, orice incertitudine privind mărimea sau natura creanței se acoperă prin autoritatea de lucru judecat a tabelului, iar singura modalitate legală de înlăturare a unei creanțe rămâne probarea certă a falsului sau a erorii esențiale, sarcină probatorie pe care contestatarii nu au îndeplinit-o în speță, iar instanța de fond a ignorat-o în detrimentul principiului securității raporturilor juridice.

Deasemenea, instanța de recurs reține că, pe lângă viciile procedurale majore legate de tardivitate, încheierea atacată este marcată de o vădită netemeinicie și de o deficiență de motivare în ceea ce privește analiza fondului pretențiilor de „fals" și „eroare esențială".

Deci, Completul judiciar specializat subliniază că procedura prevăzută de **art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității nr. 149/2012** constituie o cale extraordinară de retractare, care poate fi activată exclusiv prin probarea certă și riguroasă a unor vicii fundamentale ce au afectat validarea inițială. În această etapă, instanța de insolvabilitate nu mai are sarcina de a reevalua oportunitatea

creanței, ci obligația strictă de a identifica actul concret falsificat sau eroarea materială determinantă care a condus la o admitere eronată.

Or, din analiza actelor dosarului, se constată că instanța de fond a operat exclusiv cu suspiciuni generalizate, prezumții subiective și alegații declarative ale intimatilor, fără a identifica și fără a administra nicio probă directă sau concludentă care să identifice și să confirme elementul falsului și pe cale de consecință - să răstoarne prezumția de validitate a facturilor fiscale și a contractelor prezentate de recurentul SRL „Mezhtrans Moldova".

Mai mult, instanța de recurs evidențiază caracterul vădit abuziv al demersului contestatarilor, care, în susținerea contestației bazate pe art. 144 alin. (8), au prezentat exact același set de acte și argumente ce au stat la baza contestației anterioare, declarată deja tardivă și restituită prin încheierea din 15 mai 2024. Or, această tentativă de a „retracta" un probatoriu deja administrat și respins – respectiv consumat sub aspect procedural, sub o altă calificare juridică, reprezintă o încălcare a disciplinei procesuale, instanța de fond acceptând reexaminarea unor chestiuni asupra cărora s-a pronunțat anterior prin acte judiciare rămase irevocabile.

Sau, simpla negare a semnăturilor sau invocarea unor divergențe de calcul nu pot fi admise ca probă a falsului, mai ales în condițiile în care aceste documente au parcurs anterior filtrul verificării administratorului și au fost confirmate prin evidențele fiscale ale ambelor părți.

Mai mult, instanța de recurs reține o încălcare a prevederilor **art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, normă care instituie obligativitatea hotărârii judecătorești irevocabile pronunțate într-o cauză penală pentru instanța civilă care judecă pricina, în ceea ce privește realitatea faptelor și persoanele care le-au săvârșit.

În speță, existența **Deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16.11.2022** ***reprezintă o circumstanță probatorie cu forță absolută, pe care prima instanță avea obligația legală și ierarhică să o aplice motu proprio. Prin acest act jurisdicțional irevocabil, s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat că facturile fiscale și contractele încheiate între SRL „Mezhtrans Moldova" și SRL „Ruchim" sunt veridice, că bunurile și serviciile au fost efectiv livrate debitorului și că tranzacțiile au fost integral raportate la Serviciul Fiscal de Stat de către ambele entități.***

În continuare, Completul judiciar reține ca întemeiat argumentul recursului precum că, instanța de fond a calificat în mod eronat Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 901-905 din 17.07.2023 drept o **„circumstanță esențială necunoscută"** în sensul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității. Or, acest raport reprezintă o simplă analiză tehnică a unor documente primare (contracte și facturi fiscale) care se aflau la dosarul cauzei încă din decembrie 2021, neconstituind un

fapt nou descoperit *ex novo*. Astfel, expertiza nu face decât să confirme un probatoriu preexistent pe care contestatarii aveau obligația de a-l verifica în fazele anterioare de validare, pasivitatea acestora de a nu analiza actele disponibile la timp neputând fi transformată ulterior într-un temei legal de retractare a creanței.

Ignorând aceste constatări de fapt și de drept, care au înlăturat definitiv orice ipoteză de fals, escrocherie sau simulare, instanța de fond a admis totuși în mod neclar existența unor pretinse „incertitudini" și a unui „litigiu de drept", procedând la radierea unei creanțe pe care o instanță penală superioară o declarase deja legală și reală. O asemenea abordare judiciară nu reprezintă doar o ignorare a probatoriului tehnic și a expertizelor judiciare aflate la dosar, ci generează un conflict de jurisdicție inacceptabil prin care se reevaluează și se anulează, pe cale incidentală, fapte confirmate prin hotărâri penale irevocabile.

Completul judiciar subliniazaă că, în absența prezentării unei probe noi veridice/concrete de fals, care să fi fost descoperită ulterior datei de 16.11.2022 și care să aibă forța de a răsturna autoritatea deciziei penale menționate, orice contestație bazată pe aceleași suspiciuni vechi este nu doar vădit tardivă, ci și abuzivă sub aspect procesual.

Prin urmare, instanța de recurs constată că intimatul a eșuat în sarcina de a proba temeiurile prevăzute de art. 144 alin. (8), iar instanța de fond, prin validarea unor susțineri declarative în detrimentul actelor judiciare irevocabile, a emis o soluție total greșită ce ar putea aduce atingere gravă principiului securității raporturilor juridice, fapt ce atrage în mod inevitabil casarea integrală a încheierii.

Analizând retrospectiv ansamblul actelor procesuale, Completul judiciar specializat reține că încheierea primei instanțe nu reprezintă doar o eroare de interpretare a unui termen, ci ignorarea pilonilor fundamentali pe care se sprijină procesul de insolvabilitate modern: **tardivitatea, celeritatea și securitatea raporturilor juridice.**

Astfel, instanța de recurs subliniază că termenele de decădere în insolvabilitate nu sunt simple bariere temporale, ci instrumente de ordine publică menite să prevină exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale. În speță, ignorarea tardivității a acțiunilor intimaților reprezintă o exonerare arbitrară de rigorile procedurale, subminând astfel predictibilitatea și securitatea raporturilor juridice. Or, prin acceptarea unor cereri formulate la ani de zile după decăderea termenul legal, instanța de fond a ignorat funcția și efectul sancționator al decăderii, permițând părților aflate în culpă să destabilizeze masa credală prin invocarea unor pretinse „circumstanțe noi" care, în realitate, erau elemente preexistente și publice în dosar încă din anul 2021 și 2023, fiind identice cu cele invocate în contestațiile anterioare, pe care instanța le-a restituit de altfel prin acte procesuale analizate mai sus - ca fiind tardive.

Completul judiciar specializat va mai menționa că, procesul de insolvabilitate, prin natura sa, este o procedură de urgență, unde fiecare etapă trebuie să fie finală pentru a permite trecerea la următoarea (reorganizare sau lichidare). Respectiv, prin radierea unei creanțe validate de peste doi ani și trimiterea creditorului într-un litigiu separat în ordine generală, instanța de fond a afectat însăși esența celerității.

Mai mult, instanța de recurs reiterează că stabilitatea **Tabelului Definitiv Consolidat** este protejată de principiul securității raporturilor juridice, consacrat prin art. 6 CEDO. Potrivit acestui principiu, nicio parte nu are dreptul de a solicita revizuirea unei decizii irevocabile doar pentru a obține o nouă examinare a cauzei. Astfel, prin desființarea titlului de creanță al SRL „Mezhtrans Moldova" pe baza unor simple pretinse declarativ dar neprobate absolut „incertitudini" , instanța de fond a răsturnat forța executorii a tabelului definitiv, transformând o hotărâre irevocabilă într-un act precar, susceptibil de a fi anulat oricând prin tactici de tergiversare.

În aceiași ordine de idei, Completul de recurs reține că procedura extraordinară de retractare, reglementată de art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, presupune un cadru de analiză mult mai restrâns față de faza inițială a procesului. În acest stadiu, rolul instanței este de a verifica punctual existența unor vicii clare, precum falsul sau o eroare determinantă, fără a redeschide discuții generale asupra fondului dreptului.

La caz, se observă însă că prima instanță a extins această verificare, reevaluând creanța dintr-o perspectivă specifică validării ordinare. Această abordare a condus la constatarea unui 'litigiu de drept' într-un moment în care tabelul de creanțe beneficia deja de stabilitatea oferită de autoritatea de lucru judecat. Prin urmare, prioritizarea unor aprecieri privind complexitatea probelor în detrimentul condițiilor stricte prevăzute de lege pentru retractare a afectat cadrul procedural stabilit, fapt ce o dată în plus justifică necesitatea casării încheierii atacate.

Suplimentar, Completul judiciar mai face referire la Jurisprudența CSJ care a stabilit constant că termenul de 15 zile pentru depunerea contestației bazate pe descoperirea unui fals sau a unei erori esențiale este un **termen de decădere**, de ordine publică. Acest termen curge nu de la data la care partea alege să consulte actele, ci de la momentul în care aceasta **ar fi trebuit să cunoască** situația, manifestând o diligență minimă profesională. În speță, din moment ce actele se aflau la dosar din 2021, iar creditorul Cucu avea calitatea de parte din februarie 2023, invocarea „descoperirii" actelor în aprilie 2024 de la un terț contravine standardului de diligență impus de CSJ, ducând la pierderea dreptului de a mai contesta creanța.

Conform principiilor statuate de CSJ, consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat are **efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile**. Odată ce o creanță a trecut de filtrul validării și tabelul a fost consolidat, stabilitatea raporturilor juridice primează. Jurisprudența interzice „redeschiderea" fondului dreptului prin proceduri de retractare tardive, deoarece acest lucru ar transforma procesul de insolvabilitate într-un litigiu perpetuu, contrar principiului securității raporturilor juridice consacrat de art. 6 CEDO și confirmat constant de instanța supremă.

La fel, CSJ a clarificat în numeroase decizii că mecanismul prevăzut la **art. 144 alin. (4)** (trimiterea în ordine generală din cauza unui litigiu de drept) este aplicabil exclusiv în faza **ordinară de validare**. După ce tabelul a devenit definitiv, instanța de insolvabilitate nu mai poate folosi acest articol pentru a radia o creanță pe motiv că ar fi „incertă" sau „complexă". Iar, în faza prevăzută de art. 144 alin. (8), instanța este limitată strict la probarea certă a unui fals sau a unei erori determinante; simpla existență a unor „dispute probatorii" nu mai este un temei legal pentru radierea unei creanțe deja validate irevocabil.

Așadar, în acord cu practica CSJ, instanța de insolvabilitate este legată de **constatările definitive ale unei instanțe penale** cu privire la realitatea faptelor. Din moment ce prin Decizia penală a Curții de Apel Chișinău din 16.11.2022 s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat că facturile recurentului sunt veridice și produsele au fost livrate, instanța de fond nu mai putea reține „suspiciunea de fals" sau „incertitudinea livrărilor". Jurisprudența supremă subliniază că ignorarea unei hotărâri penale irevocabile de către o instanță civilă/de insolvabilitate constituie o încălcare gravă a unității sistemului judiciar și a principiului res judicata.

În final, Completul specializat subliniază că, reieșind din circumstanțele speței se reține ca inutilă examinarea celorlalte motive de fond referitoare la existența pretinsului fals sau a erorii esențiale, deoarece sancțiunea decăderii intervine prioritar, împiedicând instanța să se mai pronunțe asupra temeiniciei pretențiilor formulate peste termenul legal.

Astfel, odată constatată nelegalitatea încheierii atacate sub aspectul respingerii excepției de tardivitate, se impune restabilirea ordinii de drept și a securității raporturilor juridice prin confirmarea stabilității tabelului definitiv consolidat al creanțelor. Or, menținerea soluției primei instanțe ar însemna validarea unei practici de eludare a termenelor de decădere, fapt ce ar vulnerabiliza întreaga procedură de insolvabilitate și ar transforma tabelul de creanțe într-un act pur provizoriu, contrar voinței legiuitorului exprimată în art. 143 alin. (8) și art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității.

Prin prisma celor expuse, instanța de recurs conchide că încheierile instanței de fond sunt marcate de un viciu fundamental de apreciere eronată a probatoriului și de o aplicare greșită a normelor de drept material și procesual, în special prin

ignorarea termenelor de decădere și a forței de lucru judecat a tabelului definitiv. În consecință, se impune restabilirea drepturilor procesuale ale recurentului și garantarea securității raporturilor juridice prin casarea integrală a actului judiciar contestat, admiterea excepției de tardivitate și menținerea stabilității masei credale stabilită anterior prin tabelul definitiv consolidat.

Faţă de cele ce preced şi având în vedere faptul că argumentele expuse în recurs sînt fondate, deoarece prima instanță, la emiterea încheierii contestate, a iterperetat eronat normele de drept procedural și a emis o încheiere nefondată prin admiterea unor contestații depuse peste termenul legal, Completul specializat ajunge la concluzia de a admite recursul și a casa integral încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Central din **06 noiembrie 2025** și **26 noiembrie 2024**, soluţionând prin decizie problema respectivă, instanța de recurs admite excepția de tardivitate ridicată de creditorul SRL „Mezhtrans Moldova” și respinge contestațiile înaintate de reprezentantul debitorului, Dolghieru Vasile, și creditorul Cucu Alexandru, formulate în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității, ca fiind depuse în afara termenului de decădere, menținând în vigoare înscrierile din tabelul definitiv consolidat.

În conformitate cu prevederile art. art.186[1], 427 lit. c) din Codul de procedură civilă și art. 8 din Legea insolvabilității, Completul judiciar specializat al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de avocatul Buhnaci Tudor în interesele creditorului SRL „Mezhtrans Moldova”.

Se casează integral încheierile Judecătoriei Chișinău, Sediul Central din 06 noiembrie 2025 și din 26 noiembrie 2024, soluţionînd prin decizie problema respectivă, se adoptă o nouă încheiere prin care:

Se admite Excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”, avocatul Buhnaci Tudor în cadrul examinării contestațiilor înaintate de creditorul Cucu Alexandru și debitorul SRL ”Ruchim”, în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, împotriva trecerii în tabelul definitiv a creanței creditorului SRL ”Mezhtrans Moldova”.

Se resping ca fiind depuse tardiv contestațiile înaintate de reprezentantul debitorului SRL ”Ruchim” Dolghieru Vasile și creditorul Cucu Alexandru, formulate în temeiul art. 144 alin. (8) din Legea insolvabilității nr. 149/2012.

Se menține în tabelul definitiv consolidat al creanțelor debitorului SRL „Ruchim” creanța creditorului SRL „Mezhtrans Moldova” în mărime de 4 738 711,67 lei, validată la rangul V chirografar.

Decizia este definitivă şi irevocabilă de la data pronunţării.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela